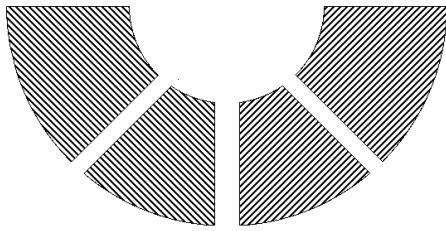

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

1 oktober 2002

OPENBARE ZITTING**A. DOSSIERS BUITEN BEGROTING****De heer voorzitter**

Dames en Heren, Collega's,
Verontschuldig mij dat we wat te laat begonnen zijn, dit door een politiek overleg op voorstel van de eerste gedeputeerde.

Wij willen de aandacht vestigen op een punt dat in het bureau is besproken, met name de hoogdringendheid, maar ik zal er ook nog een brief over schrijven.
Het bureau denkt met bezorgdheid terug aan de hoogdringendheid die op vraag van de deputatie werd aanvaard ten aanzien van het betoelagingsdossier AVS. Het bureau uit zijn bekommernis omtrent het werkingsveld dat beperkt is tot een deel van de provincie – partialiteit, niet partijdigheid, maar gedeeltelijkheid van de beslissing –, die een kwestie van distributieve rechtvaardigheid stelt naar het andere deel van de provincie toe, de operationaliteit van Kanaal 3, temeer de voorziene budgetten inmiddels zouden uitgeput zijn.
Een zelfde bezorgdheid wordt geuit ten aanzien van dossiers die bij hoogdringendheid worden geagendeerd op de eerste commissie. Hoogdringendheid die iedere voorbereiding onmogelijk maakt. Het bureau overweegt daarop dat de hoogdringendheid in alle geval de uitzondering moet blijven en bovendien degelijk gemotiveerd dient te zijn.
Het bureau vraagt de voorzitter dan ook dit aan de bijzondere aandacht van de bestendige deputatie te willen onderwerpen. Ik zal over dat hoogdringendheidsprobleem een brief schrijven aan de eerste gedeputeerde en aan de gedeputeerden, met kopie aan alle leden van het bureau, aan wiens wens dan meteen is voldaan.

Dat is de enige mededeling die ik heb.

PUNT 1**MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****VRAAG VAN DE HEER J. DE LOOR MET BETREKKING TOT HET WEGWERKEN VAN GEVAARLIJKE PUNTEN EN WEGVAKKEN IN VLAANDEREN****De heer voorzitter**

In collegiaal overleg tussen mijnheer De Loor en mezelf is er beslist dat deze vraag tot november mag worden uitgesteld gelet op de overbelading van de agenda. Ik heb ook reeds de gouverneur, aan wie de vraag gesteld is, daaromtrent ingelicht en ik dank van harte onze quaestor mijnheer De Loor voor zijn begrip.

PUNT 2**UITGESTELD PUNT PROVINCIERAAD 11 SEPTEMBER 2002 : CULTUUR : GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIERING VAN ORGANISATIES VOOR NEDERLANDSTALIGE DRAMATISCHE KUNST****Mevrouw Storms**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Dit punt is besproken geweest op de commissie Kunst en Cultuur vrijdagavond om 19 00 uur in Puyenbroeck. Ik had daar diverse vragen over, maar de gedeputeerde had zich laten verontschuldigen, dus die vragen zijn niet kunnen beantwoord worden.

DEBATTEN

Eén van mijn vragen ging over een probleem van overgangstermijn.

Artikel 12 zegt dat het reglement voor het eerst zal toegepast worden op het seizoen 2002-2003. Het seizoen wordt in het reglement gedefinieerd als gaande van 1 juli tot 30 juni. De aanvraag moet ingediend zijn vóór 30 september.

We zijn vandaag 1 oktober. Het is dus onmogelijk om dit reglement nu nog te laten toepassen, want het is laattijdig. De datum voor indiening van aanvraag is ook al verstreken. Er is absoluut geen rechtszekerheid voor de gezelschappen of verenigingen die zich kunnen beroepen op dit reglement. Ik stel dan ook in mijn amendement voor om het te laten ingaan voor het seizoen 2003-2004. Dan zijn alle verenigingen op de hoogte van de nieuwe voorwaarden en kunnen zij ook hun subsidiedossier naar behoren en tijdig en met inachtnaam met de nieuwe voorwaarde indienen.

Ik vraag dus de goedkeuring van dit amendement.

Dank u.

De heer voorzitter

Het amendement voorziet dus dat het voor het eerst wordt toegepast op het seizoen 2003-2004.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn excuses dat ik niet op de commissie was, anders had u waarschijnlijk het amendement niet ingediend. Maar goed, ik zat toen bij de dokter.

Wat is waarschijnlijk in uw redenering de vergissing ?

De dossiers moeten inderdaad vóór 30 september worden ingediend, maar dit heeft betrekking op het speeljaar voordien. Dat wil zeggen dat de dossiers die zullen betrekking hebben op het reglement zoals het nu voorligt, moeten ingediend zijn tegen 30 september 2003. De dossiers die nu zijn ingediend, zullen natuurlijk nog beoordeeld worden op grond van het reglement zoals het tot op vandaag bestaat.

Als wij zouden wachten tot het speelseizoen 2003-2004 schuift alles met een jaar op, dus eigenlijk berust het allicht op een vergissing van de manier waarop de dossiers worden behandeld. Men wordt uiteraard maar gesubsidieerd op grond van prestaties van het voorbije speeljaar. Als hier nu staat 30 september, is dat binnen de toepassing van dit reglement 30 september 2003. Dat betekent dus speeljaar 2002-2003. Er doet zich geen enkel probleem voor, want de vandaag ingediende dossiers worden beoordeeld op grond van het reglement zoals wij het tot vandaag kennen.

Ik zou dan ook de collega willen vragen het amendement terug te trekken omdat het eigenlijk berust op een vergissing die - nog eens - niet zou zijn gebeurd indien ik op de commissie zou geweest zijn.

Dank u.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik geloof uiteraard de gedeputeerde in zijn uitleg. Maar als men het reglement in zijn geheel bekijkt, is er nog altijd enige twijfel omdat er bij de aanvraag een overzicht moet gegeven worden van het voorbije seizoen, maar dat bij de beoordeling van de subsidiedossiers ook geplande activiteiten in aanmerking komen.

Dus is het toch een beetje ambigu als men het nu reeds laat toepassen op het seizoen 2002-2003 dat eigenlijk begonnen is op 1 juli 2002.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is effectief zo - nog maar eens, want ik ben allicht niet duidelijk genoeg geweest – dat wat nu is ingediend, en 30 september was de uiterste datum, wordt beoordeeld op grond van het reglement zoals wij dit vandaag kennen.

Wat op 30 september 2003 zal worden ingediend, betrekking hebbend op het speeljaar dat nu is van start gegaan, zal beoordeeld worden op grond van het nieuwe reglement.
Dank u.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal mijn amendement terugtrekken want het berust op een misverstand tussen ons beiden.
Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Storms,
Ik vind het van uw kant sportief en soepel, ook doordat de gedeputeerde het vorige vrijdag niet heeft kunnen uitleggen.
Het is ook niet zo dat het een politieke nederlaag of een overwinning is om een amendement terug te trekken of niet. Het is heel goed zo.

Stemming

De heer voorzitter

Ik heb nog twee mededelingen waarvoor ik mij verontschuldig de agenda even te onderbreken.

Het is belangrijk dat de raad reeds nu weet dat er in het bureau een agenda circuleert in verband met het begrotingsdebat 2003. Er is dus een beslissing genomen, in principe gunstig, over hetgeen de eerste gedeputeerde Marc De Buck, namens de deputatie heeft voorgesteld in verband met de organisatie van het begrotingsdebat 2003. Er is door de Griffie een poging gedaan om reeds een simulatie te maken van data als het ware, hoever de tijd ook nog van ons weg is.

De bureauleden hebben dat al ontvangen en zullen dat onmiddellijk na de definitieve goedkeuring meedelen. Maar reeds nu zeg ik aan de raad dat het bureau in principe het voorstel van de eerste gedeputeerde Marc De Buck, namens de deputatie, over de organisatie van het begrotingsdebat 2003 - wat een aanzienlijke verschuiving in de tijd zal betekenen, zo tot tegen kerstdag aan zou ik bijna zeggen - heeft goedgekeurd.

Ik heb nog een tweede mededeling.

De heer gouverneur is zo vriendelijk mij de definitieve titel van zijn prachtige rede "Naar een geïntegreerd waterbeleid in (Oost)-Vlaanderen" mee te delen. De definitieve titel zal luiden "Het hoogste goed is water", met als ondertitel "Ariston men Udor" en met een verklaring dat dit komt uit een gedicht van Pindarus, (518-438 vóór Christus), een Griekse dichter.

Ik heb een dubbel gevoel bij deze mededeling.

Ik ben natuurlijk blij, zoals de gouverneur zo mooi heeft opgemerkt op het einde van zijn toespraak, dat ik hem heb helpen inspireren over de titel, maar ik ben een beetje teleurgesteld dat in mijn geheugen het citaat een andere vorm had aangenomen. Ik dacht altijd dat het "Udor men Ariston" was. Blijkt het "Ariston men Udor" te zijn. Zo ziet u hoe de dingen omkeren. De oude Grieken lagen van dat soort stijlfiguren niet wakker, maar ik deel dat toch ook mee als een belangrijke mededeling en ik verontschuldig mij voor de storing.

PUNT 3

UITGESTELD PUNT PROVINCIERAAD 11 SEPTEMBER 2002 : CULTUURPATRIMONIUM : PROJECT PEGASUS : TOEKENNING VAN EEN TOELAGE VAN 24 638 EUR AAN DE STICHTING TOLERANT VOOR DE RESTAURATIE VAN DE KIELDRECHTSE MOSSELHENGST PEGASUS

Stemming

DEBATTEN

PUNT 4

UITGESTELD PUNT PROVINCIERAAD 11 SEPTEMBER 2002 : INTERPELLATIE VAN DE HEER B. STEVENHEYDENS BETREFFENDE HET NIEUWE PROVINCIEDECREET

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ga mijn interpellatie kort en bondig houden.

Vlaams minister Van Grembergen heeft in het voorjaar laten weten dat er een ontwerp van Vlaams provinciedecreet wordt voorbereid. Ik vermoed dat het Oost-Vlaams provinciebestuur al gevat is door de Vlaamse regering of de VVP met betrekking tot het ontwerp van Vlaams provinciedecreet. Zo ja, wat is het standpunt van de bestendige deputatie met betrekking tot het dossier. Zal de provincieraad daarbij betrokken worden ?

Vorig jaar rond deze tijd werd in deze provincieraad de nodige aandacht besteed aan het kerntakendebat. Begin dit jaar organiseerde de VVP nog een bevraging onder de Vlaamse provincieraadsleden. Sindsdien bleef het oorverdovend stil. Ik heb dat geschreven bij mijn interpellatieverzoek van 3 september. Ondertussen heb ik van de website van de VVP de tekst na één jaar discussie, een stand van zaken over het kerntakendebat, gedownload.

Gaat de provincieraad deze tekst nog bespreken ? Het is toch goed nog een reflectie te hebben. Wij hebben er toen heel veel aandacht aan besteed. Gaat dat nu nog gebeuren ? Ik stel mij die vraag, want in november wordt de bestuursovereenkomst over de kerntaken opgesteld.

In januari heeft de VVP een bevraging georganiseerd onder al haar provincieraadsleden. Dat gebeurde zowel via het internet als via de nieuwsbrief van de VVP. De provincieraadsleden kregen de gelegenheid om hun mening te zeggen over een aantal zaken in het provinciedecreet. Het waren zowel open als gewone vragen. Sindsdien hebben wij daar niets meer van vernomen.

Wat is er met de resultaten van die bevraging gebeurd ?
Misschien heeft de bestendige deputatie daar een antwoord op.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik wil het achtbare lid vóór de eerste gedeputeerde antwoordt, zeggen, ook persoonlijk, gewoon als vaststelling van de stand van het debat, dat de besprekingen nog volop bezig zijn tussen de Vereniging van Vlaamse Provincies, die daarin ons volste vertrouwen heeft, samen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en met de Vlaamse overheid, uiteraard het Vlaams parlement, in het bijzonder de regering.

Ook de voorzitters van de vijf raden hebben zich al in het debat gemengd in loutere goede diensten om de Vereniging van Vlaamse Provincies, waarvan de voorzitter Johan Beke is, in het bijzonder te steunen.

Maar de eerste gedeputeerde zal van deze kanttekening van de voorzitter, waarbij het reglement mij toestaat de stand van het debat te bepalen, wellicht willen gebruik maken.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
U bent zelf al vrij volledig geweest, Mijnheer de Voorzitter, maar ik vermoed dat mijnheer Stevenheydens altijd vooruitlopend op de beslissingen zijn interpellaties houdt.

Ik herinner mij nog, Collega - en ik heb er daarnet nog moeten aan denken toen de voorzitter zei dat de organisatie van de begrotingsdebatten voor volgend jaar in de tijd zal aangepast worden naar aanleiding van het vervangen van het goedkeuringstoezicht op de provinciebegroting door een algemeen toezicht - uw algemene tussenkomst bij het begrotingsdebat.

Ik denk dat ik in mijn antwoord op deze vragen ook zal moeten verwijzen naar de toekomst. Ik denk dat u ook best eens overleg zou plegen met de medewerkers van de verschillende fracties die de zaak van nabij volgen. Het is in ieder geval zo dat er weliswaar al een voorontwerp van tekst voor een nieuw gemeentedecreet is, maar dat wat het provinciedecreet betreft er eigenlijk nog geen teksten vrijgegeven zijn door de Vlaamse regering.

De VVP volgt hierin de stand van zaken.

Een paar weken geleden is er ook een vergadering geweest voor de leiders van alle fracties uit alle Vlaamse provincieraden. Ook uw fractieleider was daarop uitgenodigd. Dus daar heeft men ook de stand van zaken kunnen bespreken.

Wat betreft het kerntakendebat gaan we inderdaad naar de beslissende fase eind november. Er is regelmatig vanuit de VVP aan berichtgeving gedaan. Ze hebben nu ook een elektronische nieuwsbrief. Ook op de vergadering van een paar weken geleden voor de fractieleiders werd de stand van zaken nog uitvoerig besproken.

Maar ik denk dat het, in de geest van wat de voorzitter gezegd heeft, misschien nuttig kan zijn dat op een volgende eerste commissie de voorzitter van de VVP, die een lid is van deze raad, nog eens kort en overzichtelijk de stand van zaken schetst.

Wat betreft de enquête. Daar hebben wij ook nog niets van gehoord op dit ogenblik. Allicht was de deelneming reusachtig of stelt de verwerking problemen, maar ik denk dat ook dat in die commissie verder zou kunnen besproken worden.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U heeft het zojuist ook herhaald, Mijnheer de Gedeputeerde, dat wat het kerntakendebat betreft men eigenlijk in een beslissende fase zit en dat men eind november de zaak zal afronden. Op internet gaat het om een tekst van enkele tientallen bladzijden. Er zou toch in deze provincieraad een reflectie over moeten gehouden worden alvorens de zaak gepasseerd is.

Is men tevreden met het resultaat ?

We hebben er vorig jaar toch verschillende vergaderingen aan gewijd.

Wat betreft die bevraging.

Ik had bij die bevraging de indruk : dat is nu de eerste keer dat we als raadsleden onze mening eens kunnen zeggen over een aantal zaken. Ik heb vernomen dat heel wat actieve provincieraadsleden hun mening gegeven hebben. Ik heb bijvoorbeeld in de open vraagstelling het gehad over de democratische verkiezing van de gouverneur, dit om maar een onderwerp aan te reiken. Ik vind het nogal vreemd dat de VVP – ik kan niet anders dan tot dat besluit komen – de resultaten ervan gewoon wegmoffelt en doet alsof het er nooit geweest is.

Ik kan enkel u interpellieren daarover, maar ik vind dat een zeer spijtige vaststelling.

Dank u.

De heer voorzitter

Nog steeds krachtens het reglement de stand van het debat bepalend kan ik ook zeggen dat er morgenavond in Hasselt een nieuwe vergadering doorgaat met de verantwoordelijke mensen van de Vereniging van de Vlaamse Provincies en met de voorzitters om opnieuw meer bepaald over het nieuwe decreet te spreken. U ondervraagt over het nieuwe provinciedecreet en alhoewel u dat interfereert met het kerntakendebat is dat toch een andere materie die trouwens niet zonder wolfijzers en schietgeweren is.

De heer Stevenheydens

Excuseer mij, Mijnheer de Voorzitter, mag ik eventjes aanvullen ?

Ik heb hier mijn interpellatieverzoek voor mij en ik heb duidelijk de vraag gesteld wat er met de resultaten van de bevraging is gebeurd.

DEBATTEN

Misschien zou de voorzitter van de VVP – hij is hier onder ons – een antwoord kunnen geven op mijn vraag wat er met die resultaten is gebeurd.

De heer voorzitter

U ondervraagt de deputatie, Mijnheer Stevenheydens.

De heer Stevenheydens

Dat is gewoon een suggestie naar de voorzitter van de VVP toe.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De VVP is de VVP en op de vergadering die er onlangs geweest is hebben de leden van het Vlaams Blok de gelegenheid gehad om rechtstreeks de voorzitter te ondervragen buiten deze raad om. Dus ik denk dat ze gelegenheid gehad hebben. Hebben ze die gebruikt ?
Ik weet het niet. Ik vermoed van niet. Daar kunnen ze uiteraard de discussie rechtstreeks voeren.

Wat betreft de wenselijkheid, Mijnheer de Voorzitter, om de stand van het kerntakendebat in de raad ter bespreking te brengen, laat ik dat aan de wijsheid van uzelf en van uw bureau over indien u dat wenst te laten agenderen.

Dank u.

De heer voorzitter

Het is reeds lang dat er in de eerste commissie over gesproken is en wellicht zullen we dat nog eens opnieuw doen. We gaan zien hoe het ritme van de beraadslagingen is.

PUNT 5

BEGROTING 2002 – TWEDE REEKS WIJZIGINGEN : KENNISNEMING VAN DE MINISTERIËLE GOEDKEURING

Kennisneming

PUNT 6

PMSIV LEMBERGE : BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING VAN 29 NOVEMBER 2002 :

- AANDUIDING VAN EEN EFFECTIEF EN EEN PLAATSVERVANGEND VERTEGENWOORDIGER
- INSTEMMING MET DE IN DE AGENDA VAN 31 JULI 2002 VOORGESTELDE BESLISSINGEN HOUDENDE DE OMVORMING VAN DE INSTELLING TOT VZW EN DE DEFINITIEVE AANVAARDING VAN HET OCMW MERELBEKE ALS NIEUWE VENNOOT
- AANDUIDING VAN 5 BIJKOMENDE BESTUURDERS MET BESLISSENDE STEM (TE KIEZEN UIT DE 14 PROVINCIALE BESTUURDERS)
- VOORDRACHT VAN EEN NIEUWE 15DE BESTUURDER MET RAADGEVENDE STEM

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor de aanduiding van een effectief en een plaatsvervangend vertegenwoordiger : effectief, mevrouw Nicole De Vos en plaatsvervangend, Sander Vercamer.
Dank u.

De heer voorzitter

Vraagt er iemand nog het woord op het eerste punt of in het algemeen over het geheel van de punten van agendapunt 6. Niemand ?

Zijn er andere kandidaturen buiten Nicole De Vos en Sander Vercamer, effectief en plaatsvervangend ?

Niemand ?

Mag ik het dan ter stemming leggen, geheim en onder controle van de vier jongste leden ?

Dan gaan we stemmen.

Stemming

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb mijn algemene tussenkomst willen uitstellen tot wij onze effectieve en plaatsvervangende vertegenwoordiger hadden aangeduid, dit omdat we nu inhoudelijk twee woorden - niet lang - kunnen zeggen over de omvorming van de huidige intercommunale tot een vzw.

Laat het duidelijk zijn dat er heel veel besprekingen met heel veel diverse diensten en met heel veel mensen en met heel veel juristen zijn aan voorafgegaan om een constructie op te zetten die een legale constructie was en die ons de garantie moest geven dat wij de instelling, voor het grootste deel dankzij de steun aan deze provincieraad, gered hebben.

Wij betreuren het natuurlijk dat wij vandaag verplicht worden tot de vraag om akkoord te gaan met de oprichting van een vzw-formule. Een vzw waar eigenlijk niemand vandaag mee gelukkig is, maar waarvan iedereen, alle instanties op alle echelons en op alle niveaus beseffen dat dit vandaag, binnen de huidige stand van de wetgeving, de enig haalbare kaart is, al was het maar - bijzonder belangrijk - om in aanmerking te kunnen blijven komen om VIPA-dossiers in te dienen. Als men dit niet kan, kan men de instelling evengoed opdoeken.

Alle instanties begrijpen dat.

Alleen zou ik er willen voor waarschuwen dat het wellicht niet de laatste structurele hervorming zal zijn die wij in Lemberge zullen moeten, mogen, kunnen - elk vult in naar eigen godsvrucht en vermogen - doorvoeren.

Ik wil maar vragen om, als wij binnen afzienbare tijd hier terug zullen staan met een nieuw voorstel, allicht dan misschien binnen een nieuw provinciedecreet, misschien binnen aangepaste wetgeving op het Vlaamse niveau, niet te schieten op de pianist. Wat wij vandaag voorstellen, moeten wij voorstellen om Lemberge te kunnen laten overleven.

Mag ik van de gelegenheid gebruik maken, Mijnheer de Voorzitter, om een puntje over te slaan ? De vijf bijkomende bestuurders zullen de fractieleiders straks wel regelen.

Ik zou durven voorstellen, namens de deputatie, om als 15de bestuurder - die wij moeten toevoegen binnen de nieuwe structuur van de vzw - de heer Stefaan Van Hecke voor te dragen.

Wij hebben daar een aantal redenen voor.

Een eerste reden is dat in de huidige wetgeving op de intercommunales - wij zijn weliswaar geen intercommunale meer - ook de gemeentebesturen verplicht zijn om in de intercommunale terecht een lid van de oppositie mee op te nemen. Wij denken dat het maar heus zou zijn, ook al zijn we daar wettelijk niet toe verplicht, dat wij dit in deze ook zouden doen.

Daarenboven is mijnheer Van Hecke een jurist en ik denk dat wij die ook, zeker in het licht van wat ons nog te wachten staat, perfect kunnen gebruiken.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dan stel ik voor dat we stemmen, tenzij nog iemand het woord vraagt, over het tweede onderdeel van punt 6 : de instemming met de voorgestelde beslissingen houdende de omvorming.

De gedeputeerde heeft perfect omschreven in welk pragmatisch veld we ons bevinden op dit ogenblik, tegenover de hogere overheid ook die, zo mogen we hier terzijde zeggen, het probleem begrijpt en inziet. Vlaamse minister Van Grembergen begrijpt, ziet het probleem en heeft een beetje dezelfde reflexen die wij hebben gehad in dat hele dossier op sociaal vlak.

Stemming

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Namens de *sp.a*-fractie stellen wij mijnheer Jo De Loor voor.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij stellen voor de heer Luc De Keukelaere en mevrouw Annie Bottequin-De Meyer.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij stellen voor de heren Jozef Van Pée en Marc Gybels.

Stemming

De heer voorzitter

Gedeputeerde Van Der Meiren heeft een voorstel namens de deputatie gedaan om meester Van Hecke als 15de bestuurder met raadgevende stem aan te duiden.

Zijn er andere kandidaturen ? Generlei ?

Dan gaan we over tot de geheime stemming.

Stemming

PUNT 7

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS-KIELDRECHT : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN HET VOORMALIG POSTGEBOUW TE VRASENE TER VERWEZENLIJKING VAN DE ROOILIJN

PUNT 8

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : SANERING VRASENEBEEK (WATERLOOP NR. 8.010) : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN PERCELEN TE BEVEREN EN MACHTIGING TOT HET OVERGAAN TOT PACTHVERBREKING

Stemming

PUNT 9

ARCHEOLOGISCHE SITE ENAME : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE HET LEVEREN EN PLAATSEN VAN EEN MODULAIR GEBOUW OP DE ARCHEOLOGISCHE OPGRAVINGSSITE, SINT-SALVATORSTRAAT ENAME

Stemming

PUNT 10

PTI ZOTTEGEM : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE AANLEG VAN VERHARDINGEN EN RIOLERING ROND HET GEBOUW – FASE 2

Stemming

PUNT 11

PROVINCIAAL POLYVALENT ADMINISTRATIEF GEBOUW, GOUVERNEMENTSTRAAT 22-24 GENT : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE VERBOUWING MET UITZONDERING VAN HET GEDEELTE MEUBILAIR EN HET GEDEELTE SCHILDERWERKEN

Stemming

PUNT 12

DOMEIN PUYENBROECK : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR HET BOUWEN VAN EEN POMPSTATION T.H.V. HET ZUIVERINGSSTATION SANTVOORDAM EN DE AANLEG VAN EEN PERSLEIDING EN RIOLERING OM AAN TE SLUITEN OP HET BESTAAND RIOLERINGSSTELSEL T.H.V. HET KAMPEERTERREIN EN HET SLOPEN VAN HET BESTAAND ZUIVERINGSSTATION

Stemming

PUNT 13

PTI ZOTTEGEM : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE RENOVATIE VAN DE ELEKTRO-TECHNISCHE INSTALLATIES

Stemming

PUNT 14

WATERLOPEN : SANERINGSWERKEN AAN WATERLOOP NR. S.180 (GONDEBEEK/MOLENBEEK) TE OOSTERZELE : GOEDKEURING VAN HET DEFINITIEF ONTWERP VOOR HET AANLEGGEN VAN HET BUFFERBEKKEN “MOORTSELE”

Stemming

PUNT 15

PTI EEKLO : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE RENOVATIE VAN DE ELEKTROTECHNISCHE INSTALLATIES

Stemming

PUNT 16

PERSONEEL : PROJECT “PUBLIEKSGERICHTE ONTSLUITING VAN HET CULTUREEL ERFGOED IN DE REGIO MEETJESLAND” : VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING

Stemming

DEBATTEN

PUNT 17

GOM OOST-VLAANDEREN : GOEDKEURING VAN DE BIJKOMENDE PROVINCIALE COFINANCIERING VOOR HET 5B PHASING OUT-PROJECT EN HET DOELSTELLING 2-PROJECT : RATIONEEL ENERGIEGEBRUIK IN KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN

Stemming

PUNT 18

LAND- EN TUINBOUW : GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT PROVINCIALE COFINANCIERING PROJECTEN PLATTELANDSONTWIKKELING

Stemming

PUNT 19

GEWESTELIJK RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN : GUNSTIG ADVIES OVER DE AFBAKENINGSLIJN VAN HET REGIONAALSTEDELIJK GEBIED VAN AALST ONDER VOORBEHOUD DAT DE SIESEGEMKOUTER BEHOUDEN WORDT ALS EEN OPEN RUIMTE

De heer voorzitter

Er zijn amendementen ingediend door de heer Gillis namens de Agalev-fractie, door de heer Blommaert namens de VLD-fractie en door de heer De Meerleer namens de *sp.a*-fractie. Er zal gestemd worden over de amendementen en daarna over het punt.

Vraagt iemand het woord ?

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij hebben bij een tweede poging advies uitgebracht over dit dossier op 13 april 2000. Op 5 april 2000 hadden wij dit punt al een eerste keer behandeld, maar waren toen niet meer in aantal om geldig te stemmen. De raad heeft toen een gunstig advies geformuleerd voor de afbakeningsslijn, onder voorbehoud dat men de Siesegemkouter uit het regionaal stedelijk gebied weglaat.

Op 1 oktober 2001 werd tijdens de algemene vergadering hetzelfde advies hernomen. De deputatie werd opnieuw gecontacteerd om een advies voor te bereiden, want op 14 juni is het ontwerp van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan voor de afbakening van het regionaal stedelijk gebied Aalst op niveau Vlaanderen (voorlopig) vastgesteld.

Het openbaar onderzoek dat begonnen is op 19 augustus loopt nog tot 17 oktober. In die context wordt er ons gevraagd om een advies uit te brengen. Tijdens de voorbereiding van het dossier is door de bestendige deputatie een tekst naar voor gekomen die enigszins gewijzigd is en ik citeer hier letterlijk de tekst : "Het gunstig advies over de afbakeningsslijn van het regionaal stedelijk gebied Aalst als voorgesteld in het ontwerp van Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan onder voorbehoud dat de Siesegemkouter behouden wordt als een open ruimte."

De bestemming van de Siesegemkouter is dus gehandhaafd gebleven, maar er is ondertussen heel wat gebeurd in dat dossier. Op die algemene vergadering van oktober 2001 zijn wij niet meer geraadpleegd in het dossier. Wij herinneren ons allemaal de moeilijke en geanimeerde debatten waar onder andere onze vroegere collega De Kerpel zich sterk in gemanifesteerd heeft. De deputatie heeft op dit ogenblik de oorspronkelijke visie op die bestemming gehandhaafd en in de teksten gezet. Er zijn inmiddels twee jaar voorbijgegaan en de stemming zal uitwijzen wat uiteindelijk de standpunten zijn. In ieder geval zal er tot een vrije stemming terzake overgegaan worden. Ik stel voor dat we nu de debatten en de amendementen beluisteren.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde.

Vraagt iemand het woord, mijnheer Gillis allicht om het amendement toe te lichten.

Pas op, het feit dat aan de amendementen begonnen wordt, sluit niet uit dat iedereen het woord kan nemen over het geheel. De eerste gedeputeerde heeft duidelijk de toon daarin aangegeven.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er zijn momenteel drie boekdelen verschenen van de "Fontein van de Oranjeberg". Ik weet niet of het de bedoeling is om ooit een vierde, vijfde en een zesde deel te maken, waarin men een aantal dossiers zou opnemen die in de loop van de geschiedenis in deze provincieraad besproken, geanalyseerd en op hun historische merites voor het nageslacht vastgelegd werden. Een van de dossiers die in boekdeel vier of vijf zou kunnen opgenomen worden is in elk geval de Siesegemkouter, het dossier van Aalst. Zoals de eerste gedeputeerde er daarnet op gewezen heeft, is het inderdaad een nogal tumultueus dossier, waarbij in de vorige legislatuur nogal wat rond te doen was (dat kunnen de nieuwe collega's natuurlijk niet weten). Bijvoorbeeld de deputatie deed een voorstel waarover ze zelf verdeeld stemden ; sommigen stemden voor, sommigen stemden tegen, anderen onthielden zich. Dat was nog nooit vertoond.

Vandaag moeten we dus terug een advies uitbrengen in het kader van het Ruimtelijk Uitvoeringsplan en de deputatie stelt ons een tekst voor. Volgens dat verslag, de argumentatie in het raadsbesluit, en wie vorige week de eerste commissie bijwoonde kan het duidelijk uitmaken, dat het de wens is van de deputatie om het besluit van april 2000 herbevestigd te zien. In dat opzicht is er een continuïteit van het bestuur en is er dus binnen de deputatie in twee jaar niets veranderd. Er is een kleine onvolkomenheid in de redactie van de tekst geslopen, want men betuigt nu zijn akkoord met de huidige afbakening en men houdt enkel een pleidooi om de Siesegemkouter als open ruimte te behouden.

In 2000 stond net hetzelfde in de tekst, maar er werd toen wel expliciet gezegd dat wij als provincieraad en als deputatie, voorstander waren om de Siesegemkouter uit het stedelijk gebied Aalst te houden.

Vandaar ons amendement om die tekstcorrectie neer te leggen, die volledig in de lijn ligt van het verslag aan de raad, het raadsbesluit en de discussie tijdens de eerste commissie.

Dat het een historisch en bizar dossier is, zie je ook in deze zitting. Er is reeds een voorstel van de deputatie, maar toch zijn er twee amendementen ingediend door meerderheidsleden, namens door de VLD-fractie en de *sp.a*-fractie.

Die amendementen komen er dus op neer, dat het voorstel van de deputatie om de Siesegemkouter als open ruimte te behouden, geweerd wordt. De twee meerderheidspartijen fluiten de deputatie terug, om niet te zeggen schieten ze af.

Ofwel zal de deputatie door de meerderheidspartijen niet meer gesteund worden, maar logisch is dat de deputatie zal vragen om de lijn van 2000 tot nu door te trekken en om ons amendement, die een tekstcorrectie inhoudt, te steunen en om de twee andere amendementen te verwerpen.

Dank u.

De heer voorzitter

Het woord afschieten heb ik niet gehoord. Het woord terugfluiten lijkt mij binnen de voetbalsfeer aanvaardbaar, maar het woord afschieten is mij te oorlogszuchtig.

U zult het wel zo niet bedoeld hebben, want ik zie dat u het met mij eens bent.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,

Ik wil via u iets zeggen aan de heer Gillis. Wanneer hij het heeft over de bizarre tussenkomst van de VLD-fractie, zou ik er hem toch wel willen op wijzen dat het voorliggend ontwerp door de Vlaamse regering, ook door zijn ministers is goedgekeurd.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Brussel is ver van hier.

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,
In de eerste plaats zou ik naar de eerste gedeputeerde willen stellen, waar hij de opmerking maakt dat de provinciale diensten, deputatie niet meer gevat is nadat wij voor twee jaar reeds een advies op het voorontwerp hadden geuit en beslist, kan ik alleen maar stellen dat dit de procedure is.

Het was de taak van de minister om dit voorontwerp al dan niet goed te keuren, gewijzigd of genuanceerd. De volgende stap in de procedure is het openbaar onderzoek naar de bevolking en naar de diverse bestuursniveaus toe. In het kader van dit openbaar onderzoek is het de taak van de provincie, zoals van de gemeente of stad, om een advies uit te brengen. Zoals ook in het jaar 2000 spitst dit dossier zich volledig op de Siesegemkouter, want men vond het niet nodig om alle andere elementen in die afbakening van het regionaal stedelijk gebied, zoals wonen, groen, recreatie - die mijns inziens even belangrijk zijn - zonder enige discussie te aanvaarden. We mogen ook niet vergeten dat nieuwe woongelegenheden creëren en nieuwe hectare aan groen creëren in de taakstelling zat van het afbakeningsproces. Maar we moeten natuurlijk consequent zijn met onszelf, want we hebben een gunstig advies gegeven omtrent het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en eveneens over de taakstelling ervan, maar kan er mij hier eens iemand zeggen hoe men dat kan doen, zonder open ruimte aan te snijden.

Er is in dit afbakeningsproces duidelijk gekozen voor het evenwicht. Als men binnen deze grenzen 164 hectare nieuwe bedrijventerreinen zoekt of creëert, dan worden daar vooraf belangrijke studies rond gedaan. Wij zijn dan tot de slotsom gekomen dat een bedrijventerrein, geen lokaal bedrijventerrein van vier, vijf, zes of zeven hectare, maar één met een regionale dimensie op dit ogenblik alleen op de Siesegemkouter mogelijk is. Wij zijn ons ervan bewust dat de stad op het moment dat deze open ruimte zou ingenomen worden, ook verdient om op andere plaatsen een equivalent te hebben naar verdere begroening. Ik zou graag hebben dat men bevestigt dat men daar ook aan gedacht heeft in dit afbakeningsproces.

Als men dus enerzijds zegt dat de doelstelling van het ruimtelijke structuurplan Vlaanderen moet uitgevoerd worden, dan moeten wij ook vandaag onze verantwoordelijkheid nemen en zeggen waar.

Aangezien een gedeelte van die taakstelling zich ook moet realiseren in de regio stedelijk gebied Aalst, dan moeten wij ook onze verantwoordelijkheid nemen om te zeggen dat dit moet kunnen. Dit planningsproces is op een democratische manier tot stand gekomen en ik wil er toch nog even naar verwijzen, dat bij de opmaak van de voorstudie, elk bestuursniveau aanwezig was op alle vergaderingen. Er is ook nooit een opmerking gekomen vanuit deze provinciale diensten, omtrent dit voorontwerp en dan lees ik twee jaar geleden dat de Siesegemkouter zou uitgesloten worden. In geen enkel verslag is daar vroeger enige allusie op gemaakt, noch in de voorbereidende vergaderingen of besprekingen.

Wij weten allemaal dat er tegenstrevers zijn die zeggen dat die open ruimte moet behouden blijven en moesten wij die bedrijventerreinen in de lucht kunnen hangen, dan zal ik misschien de eerste zijn om te zeggen laat ons die open ruimte bewaren, maar we mogen niet vergeten dat wij binnen het structuurplan naar 7 000 hectare nieuwe bedrijventerreinen moeten gaan zoeken.

De Siesegemkouter zou een belangrijk historisch erfgoed zijn, maar in de landschapsatlas van 2001 wordt de Siesegemkouter niet aangeduid als een ankerplaats, noch als een lichtzone van de traditionele landschappen.

Men zegt ook dat dit nog het enige grootschalige open landschap is dat zich eigenlijk nog manifesteert onmiddellijk aan de historische of naast de historische kern van de stad. Wie dat zegt kent Aalst niet, want op andere plaatsen zijn deze landschappen ook nog aanwezig en deze zullen wel ongeschonden blijven.

Het zijn boze tongen die zeggen dat er nog voldoende bedrijfsruimte is in Aalst. Er zou nog 30 hectare bedrijfsruimte zijn, maar behoudens de restgronden, kan zelfs onze eigen GOM vandaag geen m² meer aan bedrijventerreinen vinden.

Een stad als Aalst die op dat vlak stagneert gaat achteruit en dan heb ik het niet alleen over de tewerkstelling, alhoewel het ook een belangrijke factor is, want de regio Aalst heeft ook op dat vlak zijn klappen gekregen de laatste jaren.

Dan mag men initiatieven nemen om mooie werkwinkels op te richten, als men een mooie etalage maakt en men zet daar geen snoepgoed in, dan heeft men een slechte bollenwinkel. Sommigen zeggen dat het een bijkomende verkeersoverlast te weeg gaat brengen, maar dan hebben die mensen dit plan niet goed gelezen, want er zou uiteindelijk maar een in- of uitgang zijn namelijk deze aan de Siesegemlaan die onmiddellijk binnen de paar honderd meter verbinding geeft naar de autostrade Brussel-Gent.

Er zijn er die zeggen de landbouw gaat daar verdwijnen en er zijn ook al grondspeculaties aan de gang. Ik ontken dit niet, maar bij dit plan zit een onteigeningsplan. Het zal de overheid zijn, die zal onteigenen en die iedereen monddood zal maken, als het over speculatie gaat. Ik wil dan ook wel stellen dat op die terreinen niet meer aan professioneel gebonden landbouw of grote professionele landbouw wordt gedaan.

Collega's, ik heb een amendement ingediend waar ik vraag dat de begrenzing van het regionaal stedelijk gebied, zoals het afgebakend is in het voorontwerp en in het goedgekeurde ontwerp, in zijn totaliteit zou aanvaard worden.

Collega Blommaert heeft daar een aantal voorwaarden bij ingeschreven die we terugvinden in het besluit dat vandaag aan ons voorligt. Deze voorwaarden zijn uiteindelijk genomen in standpunt van ondergeschikte orde, want het standpunt in hoofdorde is dat Siesegemkouter open ruimte blijft. Ondergeschikte orde is indien de minister toch van oordeel zou zijn, dat de Siesegemkouter moet aangesneden worden voor het bedrijventerrein. Men voorziet dus een aantal voorwaarden en de collega heeft die voorwaarden in zijn amendement overgenomen. Ik heb daar geen probleem mee en ik zal mij daar bij aansluiten.

Ik zal hier nog een bijkomend argument geven en u daarbij zeggen dat ik er ook geen probleem mee heb dat, in het kader van de ruimtelijke uitvoeringsplannen die bij of voor de realisatie zullen gemaakt worden voor dit industriebedrijventerrein er voor mij als voorwaarde zelfs een mobiliteitseffectenrapport mag gesteld worden.

Als we dit allemaal bekijken wil ik om af te sluiten mij nog eens richten naar de mensen in deze raad die ook in lokale besturen zitten. Zij zullen vandaag misschien zeggen dat we die open ruimte moeten bewaren, maar nadat de regionale stedelijke gebieden zijn ingevuld, zullen zij misschien zelf gaan streven naar nog 10, 15 of 20 hectare terrein, om binnen hun eigen gemeente toch ook nog iets van de koek te hebben. Ik vraag ook aan die mensen om consequent te zijn voor Aalst en om in elk geval het amendement te willen steunen.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Meester De Meerleer.
Zijn er andere tussenkomsten ?

De heer Couckuyt

Uiteraard zal de tussenkomst nu gaan over het algemene agendapunt en zal dat een weerlegging zijn van het amendement van de heer De Meerleer dat hierop ingediend is.

De heer voorzitter

Een ogenblikje collega, versta ik het goed dat de heer De Meerleer en de heer Blommaert hun amendementen verweven tot één amendement. We kunnen dan van een amendement De Meerleer-Blommaert spreken met de samenlezing van de teksten en de voorwaarde waarbij de heer De Meerleer een mobiliteitsrapport toevoegt.

DEBATTEN

We hebben nu nog twee amendementen, het Agalev-amendement en het amendement De Meerleer-Blommaert. Dan hebt u weer het woord.

De heer Couckuyt

Zoals de eerste gedeputeerde reeds stelde, is dit dossier inmiddels twee jaar oud. We spraken twee jaar geleden in deze provincieraad over ongeveer hetzelfde dossier. Hoewel, bij dit Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan dienen wij na te gaan welke wijzigingen plaatsvonden in dit dossier tijdens de laatste twee jaren. Er zijn een aantal belangrijke wijzigingen die we in overweging moeten nemen bij de benadering van ons advies dat wij vandaag geven.

De voornaamste wijzigingen zijn :

1. Het wijzigen van de stedenbouwkundige voorschriften.
2. Het feit dat er nu een mobiliteitsplan is in de stad Aalst.
3. De gewijzigde visie op de zonevremde bedrijven, want er is ook een decreet dat een aantal zaken desaanvande oplost.

Deze 3 elementen komen boven op de redenen die vroeger reeds leiden tot een préadvies, welke de Siesegemkouter uit het stedelijk gebied Aalst sloot.

Ik ga de vroeger gebruikte argumenten niet uitdiepen, tenzij dit verder in het debat noodzakelijk zou zijn. In ieder geval heeft de wijze waarop dit gebied bij zijn afbakening in het vizier kwam een onfrisse voorgeschiedenis.

De door het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gevraagde taakstelling, zoals ook gesteld door de heer De Meerleer, betreffende de stedelijke gebieden was een ideaal hulpmiddel om de vroeger gemaakte keuze, ruimtelijk en met een schijn van wetenschappelijkheid, te laten onderbouwen.

TAAKSTELLING

De doorberekening naar taakstelling voor het regionaal stedelijk gebied dient, mijns inziens, (maar dat komt ook in de geschriften van het RSV voor) afhankelijk te worden gemaakt van de ruimtelijke draagkracht van een gebied.

De confrontatie tussen de taakstelling, de aanwezige potenties en in het algemeen de visie op de ontwikkeling van een bepaald gebied, kan ertoe aanleiding geven om de taakstelling bij te stellen ! We hebben hier een aantal voorbeelden vanuit andere steden waar men geoordeeld heeft dat de opgelegde taakstelling niet kon worden verrekend, omdat de draagkracht van het gebied overschreden werd, één van de voorbeelden is Mechelen.

We hebben hier te maken met een kunstmatige uitbreiding van het stedelijk gebied. Het kan toch niet de bedoeling zijn om één van de belangrijke opdrachten van het RVS, te realiseren door het stedelijk gebied uit te breiden binnen een zonering die duidelijk tot het buitengebied behoort. Deze afbakening gaat immers in tegen een belangrijke doelstelling van het RVS, met name een einde stellen aan de aantasting van de open ruimte.

In de lente van dit jaar was er een belangrijk seminarie over de afbakening van Aalst. Het VPR-verslag is hierover te lezen op internet.

De aanwezigen waren : de stedenbouwkundigen van de stad Aalst, de schepen van ruimtelijke ordening, de ontwerpers van het structuurplan Vlaanderen Albrechts en Vermeersch, de ontwerper van het structuurplan Aalst, de ontwerper van het afbakeningsplan voor Aalst, en anderen.

Er zijn daar belangrijke dingen gezegd.

De ontwerper van de studiegroepomgeving zegt in dat seminarie :

"Het aantal bedrijventerreinen werd ruimer ingevuld dan de taakstelling vereiste. De hypothese hiervoor was dat er bijkomende bedrijventerreinen moesten voorzien worden voor zonevremde bedrijven en voor bedrijven die buiten Aalst niet op hun plaats zitten. Eén vlek op de kaart is zeer groot. Daaruit kan men afleiden dat de taakstelling sterk is opgehangen aan het invullen van één bedrijventerrein (Siesegemkouter) en dat is een vrij kwetsbare situatie. De lijn wordt hier ook door bepaald en het is moeilijk uit te leggen aan bewoners wat een 'gemengd regionaal bedrijventerrein' is. Je kan er geen duidelijk beeld van geven." (dat verslag is raadpleegbaar op internet).

Binnen de taakstelling dienen wij ook rekening te houden met een studie in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Aalst (RSA), betreffende de Ruimtelijke agrarische structuur en de studie landelijk gebied. Dit is opgemaakt door onze provincie en vanuit een verschillende invalshoek komen beiden tot de conclusie dat Siesegemkouter een gebied is voor leefbare grondgebonden landbouw. Het is een vruchtbare leemrug met voldoende en aaneengesloten grasland en akkerperceel, prioritaire maatregel volgens deze studie is het afbakenen als open ruimtegebied waarbinnen een bouwrijpe agrarische zone.

MAATSCHAPPELIJK DRAAGVLAK

Het is hier reeds aangehaald, het maatschappelijk draagvlak is bijzonder smal. Ik zou hiervoor ook kunnen terugvallen op het verslag van dat seminarie, waar ook door het schepencollege van Aalst aangegeven wordt, dat het overleg in deze laatste bepaalde fase bijzonder smal is geweest, het was zelfs afwezig. Men vroeg zich zelfs af in welke richting het dossier evolueerde.

Er is zelfs geen draagvlak bij de gemeentebesturen. Dit wordt ook aangetoond door de stemming over het préadvies, waar zowel in de gemeente Liedekerke als in Erpe-Mere er een heel duidelijke houding bestaat, tegen het inlijven van de Siesegemkouter binnen het regionaal stedelijk gebied.

Bij de verschillende geraadpleegde adviesraden in Aalst, was er slechts één adviesraad met zeven leden namelijk de middenstandsraad, die zich uitgesproken heeft voor het inlijven van de Siesegemkouter in het stedelijk gebied, al de rest was er tegen.

Op de hoorzittingen met de niet georganiseerde bevolking bleek overduidelijk dat er zelfs geen gering draagvlak was om de Siesegemkouter aan te snijden. Ook op de hoorzitting - specifiek gewijd aan de afbakening van het stedelijk gebied - bleek overduidelijk de afkeer en het onbegrip voor de gekozen locatie. Dus wat het draagvlak betreft : dit is bijzonder smal ook in Aalst en ook in politiek-Aalst bij de verkozenen. Men heeft vier gemeenteraden moeten organiseren om vast te stellen dat men geen positief advies kon formuleren over dit afbakeningsplan met de Siesegemkouter hierin vervat. Men heeft gewacht tot na de gemeenteraadsverkiezingen om uiteindelijk dit dossier een gunstig préadvies te geven. Wat het draagvlak betreft, zou ik daar niet te sterk over roepen.

GEVOLGDE WERKWIJZE OM DOELGROEPEN TE MISLEIDEN

Dit dossier is geëvolueerd en het democratisch draagvlak daarvan is bijzonder smal. Het is belangrijk om te zien hoe men tewerk gaat om mensen te winnen als planoloog.

Men zoekt medestanders voor een voorontwerp.

- a. Men kan een groep paaien met de belofte dat vanop de Siesegemkouter de band met de kleinhandel op de N9 zou worden gerealiseerd, zoals de middenstandsraad.
- b. Men kan zeggen dat de toegelaten bedrijven een arbeidsintensief karakter zullen moeten hebben.
- c. Men kan ook zeggen dat er geen gevaarlijke of vervuilende bedrijvigheid zal komen, op die manier breekt men de weerstand van de mensen die daar bang voor zijn.

Dan komt de warme zomer en in die warme zomer worden het dossier en de voorschriften gewijzigd. Het voorontwerp ziet er totaal niet meer uit zoals het huidige plan dat voorligt. Tijdens de zomer, zonder enig democratisch overleg met wie dan ook, is op interkabinetten een grondige wijziging van dit dossier gebeurd.

Niemand kan dit ontkennen, want ik heb de twee documenten bij. Ik kan mij ook niet indenken wie er gevraagd heeft om die voorwaarden te wijzigen, tenzij dit gebeurd is in een vrij schimmige sfeer.

Wat zijn nu de functiewijzigingen :

- a. De band met de kleinhandel langs de N9 wordt niet verder voorzien, die wordt doorgeknipt.
- b. De toegelaten bedrijven vragen geen arbeidsintensief karakter, integendeel er kunnen bedrijven komen die met arbeidsintensiviteit niets te maken hebben, meer met gevaren.
- c. Klein Seveso bedrijven worden toegestaan volgens een recent decreet B.S. 11 augustus 2000, dat is vrij recent, nu wachten we op een nieuwe regelgeving om nog eens te zeggen dat het allemaal zo erg niet zal zijn, maar ik geloof daar niet in.

MOBILITEIT

Dat is ook aangehaald door collega De Meerleer en eigenlijk een verwijt naar degenen die het dossier niet goed gelezen hebben. Ik heb het dossier goed gelezen en de aanverwante dossiers, meerbepaald ook het mobiliteitsplan. Er is ondertussen een mobiliteitsplan dat een paar uitspraken doet over de totale mobiliteit in Aalst, maar ook over de mobiliteit in dit gebied.

DEBATTEN

Het stedelijk gebied Aalst-Denderleeuw kreeg binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen belangrijke potenties toegemeten op basis van de aanwezige lijninfrastructuren, zijnde het spoor, het water en de autowegen. Echter enkel de weginfrastructuur speelt een rol inzake de aangeduide terreinen. Hoewel het RSV exact tot stand kwam onder druk van de mobiliteit - het decreet beoogde een trendbreuk - werd dit afbakingsplan ontworpen los van de mobiliteitsvoorwaarden, er was geen mobiliteitsplan waar men de mogelijke potenties van de verschillende gebieden kon uit afleiden.

De ontwerper, studiegroep omgeving, schrijft in het verslag van het seminarie :

"Het concept op vlak van mobiliteit was ook belangrijk. Er was vrij snel een beeld over de grote lijnen van de ontsluiting van het stedelijk gebied, maar het werd nooit getest. Hoewel het mobiliteitsconcept essentieel is."

Ik kan u zeggen, dergelijke nattevinger-wetenschap kan ieder van ons beoefenen.

Ondertussen is er wel een mobiliteitsplan, nog niet formeel doch reeds een paar maal getoetst door de audit-commissie. De studie geeft aan dat 978 extra autoverplaatsingen plaatsvinden tijdens de avondspits en dat deze allemaal op de Siesegemlaan terecht komen, maar dan zijn ze natuurlijk nog niet thuis.

De bedrijvengzone van de Siesegemkouter is een belangrijke verkeersverwekker en ik heb het dossier wel goed gelezen. De zone wordt volledig ontsloten via de Siesegemlaan, de uitweg. De verkeersintensiteit op de Siesegemlaan neemt dan ook duidelijk toe.

Globaal valt de verkeerstoename op de Boudewijnlaan (ca. + 200 voertuigen) en in mindere mate op de Leopoldlaan - Albrechtlaan (ca. + 100 voertuigen).

In het mobiliteitsplan staat : "Gezien de reeds actuele verzadiging van deze wegen, mogen dus nog grotere files verwacht worden. Het regionale verkeer kan daarbovenop ook toenemen door de uitbouw van de N41, die een primaire verbinding krijgt tussen Sint-Niklaas en Dendermonde en waar rond Dendermonde een ring wordt aangelegd, die het verkeer snel naar de E40 over de Boudewijnlaan en Siesegem zal leiden. Dat wordt dus nog extra in de verf gezet. Als men zegt dat het bestaande probleem onoplosbaar is, dan is enkel enig heil te verwachten als de mensen een andere vervoerskeuze zouden kunnen maken.

Conclusie :

In het plan staat dat de nieuwe ontwikkelingen - bij gelijklopende vervoerskeuze - zorgen voor een belangrijke bijkomende belasting van een aantal verkeersassen, die reeds verzadigd zijn. Dit is duidelijke taal, ik heb aan deze conclusie niets meer toe te voegen.

Ik stel vast dat alle zwaar gekwetsten diegenen zijn die nu reeds een andere vervoerskeuze gemaakt hebben, want de ongevallen vinden exact plaats op het bedoelde traject tussen Leopoldlaan, Heilig-Hartlaan en Boudewijnlaan. Dat zijn de gevaarlijke plaatsen, dat zijn de plaatsen waar het verkeer geïntensifieerd zal worden. De beste oplossing zou zijn indien meer mensen voor een andere vervoerskeuze opteerden.

ZONEVREEMDE BEDRIJVEN

Er is ondertussen een wijziging gekomen in de mentaliteit tegenover de zonevreemde bedrijven. Het moment dat de taakstelling ingevuld werd, calculeerde men dat ten volle in. Momenteel is het zo dat voor een aantal zonevreemde bedrijven een aantal oplossingen bestaan die volop toegepast worden.

De ontwerper, studiegroep omgeving, stelt :

"Het aantal bijkomende bedrijventerreinen werd ruimer ingevuld dan de taakstelling vereiste. De hypothese hiervoor was dat er bijkomende bedrijventerreinen moesten voorzien worden voor zonevreemde bedrijven en voor bedrijven die buiten Aalst niet op hun plaats zitten."

Met die bedrijven die buiten Aalst niet op hun plaats zitten wens ik de SEVESO-discussie af te sluiten.

Ik vraag de provincieraad het bedrijventerrein op de Siesegemkouter af te wijzen.

Dank u.

De heer voorzitter

Zijn er nog vragen of opmerkingen?

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De twee vorige sprekers getuigen dus duidelijk van een zeer grote dossierkennis, maar komen op basis van de lectuur en de bestudering van hetzelfde dossier tot een diametraal tegengestelde visie, een diametraal tegengestelde versie van feiten en een diametraal tegengesteld voorstel van stemgedrag. Ik heb gemerkt dat collega De Meerleer namens de *sp.a*-fractie het amendement blijft handhaven, gesteund door collega Blommaert, om de open ruimte te schrappen uit het voorstel van het provincieraadsbesluit.

Wij zijn hier niet de gemeenteraad van Aalst, maar wel de provincieraad en wij kunnen dus ons alleen maar verlaten op de wijsheid van de deputatie en die heeft zich natuurlijk laten ondersteunen door de administratie met haar beslissing. Voor ons is het moeilijk om hier vandaag als raad een keuze te maken, daarom zou ik de deputatie willen uitnodigen, op basis van welke gegevens en argumenten, zij tot het besluit is gekomen om een pleidooi op te nemen in het ontwerp van provincieraadsbesluit dat de Siesegemkouter als open ruimte bewaart.

Dank u.

De heer voorzitter

De eerste gedeputeerde heeft al een eerste pleidooi gehouden, hij heeft ook al gezegd dat het een vrije stemming is.

Is er nog iemand die het woord vraagt?

De heer gedeputeerde De Buck

Collega Gillis weet hoe dat eerste advies destijds tot stand gekomen is. U weet welke zaken er toen gesteld zijn, maar in dit ontwerp van provincieraadsbesluit staan de alternatieven.

Er werden een drietal kleinere zones aangeduid, waar men die taakstelling van Aalst gedeeltelijk zou waargemaakt hebben, maar dat was doorgewooneen verschuiven van dat probleem naar drie kleinere gebieden.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is tot stand gekomen, is door de Vlaamse regering aanvaard en wordt thans uitgevoerd. De partijen die het toen gestemd hebben, zijn niet altijd meer diegenen die het aan het uitvoeren zijn, maar de principes blijven hetzelfde. Dat was de bundeling van activiteiten en het zoveel mogelijk concentreren van het wonen en het werken binnen stedelijke gebieden. Daarvoor heeft men taakstellingen uitgewerkt en ik stel vast dat er daar binnen die twee jaar geen enkele wijziging meer aan gekomen is. Wij, als politiekers, staan nu voor de keuze en dat is natuurlijk niet gemakkelijk. Ik heb het grootste begrip voor de mensen die vergroeid zijn met die streek, die de situatie daar kennen en die redeneren dat ze nu een stuk grond moeten opgeven. We hebben natuurlijk die algemene Vlaamse visie over het gebruik van die grond en we moeten die visie vertalen, maar die theorie in de praktijk brengen dat is nooit gemakkelijk.

Ik herinner mij hier nog de discussie over de regularisatie van de zonevreemde campings. We gingen uit van negen dossiers en bij een eerste bespreking sneuvelde het dossier dat mij het nauwst aan het hart lag. Ik heb er toen ook tegen gestemd, omdat het volledig in natuurgebied lag. Het was voor mij een moeilijke keuze, maar ik heb ze moeten maken.

Zo staan we hier nu ook voor een moeilijke keuze die heel belangrijk is, want ofwel nemen we die taakstelling ernstig, ofwel reageren we gevoelsmatig op het dossier. Ik zou misschien ook anders stemmen als men gevoelsmatig moet reageren.

Zoals twee jaar geleden is het nu ook een vrije stemming en dat is belangrijk in de benadering van het dossier. U weet hoe het dossier dat voorligt namens de deputatie gegroeid is, maar in ieder geval, laat iedereen in eer en geweten stemmen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In feite zijn er nu drie standpunten die voorliggen aan de raad.

1. Standpunt van de deputatie : insluiting in een stedelijk gebied met bestemming als open ruimte.
2. Standpunt De Meerleer-Blommaert : insluiten met bestemming industrie.
3. Standpunt Gillis : uitsluiten.

Tot hier toe hebben wij als fractie geen nieuwe argumenten gehoord vanuit de verdediging van het standpunt De Meerleer - Blommaert. We hebben wel door onze collega Couckuyt een aantal bijkomende argumenten gehoord, die onze houding die wij in april 2000 hadden aangenomen nog versterken. Blijkbaar zijn er tijdens de evolutie van het dossier toch elementen bijgekomen, onder andere het mobiliteitsonderzoek. Dat maakt toch een bijzondere indruk en de resultaten zijn toch bijzonder bezwarend om van die Kouter een belangrijke industriezone te maken. Wij hebben dus die argumenten gehoord en die versterken dus in feite de houding, die onze fractie, maar ook vele anderen, toen in april 2000 hebben aangenomen.

Op dit ogenblik heb ik niets meer gehoord over het argument dat er binnen Aalst nog altijd een potentiële capaciteit zou zijn van 80 hectare door recuperatie van bestaande districten.

Ik zie u van neen schudden collega, maar je zegt daarnet dat die 30 hectare die in bepaalde documenten voorkomt een illusie is. Maar het argument dat destijds hier werd gebruikt door de heer gedeputeerde, om uiteindelijk het standpunt aan te nemen van de open ruimte, was om binnen Aalst door recuperatie van bestaande industrieterreinen, 80 hectare industriegrond aan te sluiten. Ik heb daar op dat moment niets meer over gehoord.

Ik zou de raad nog eens willen herinneren aan het standpunt dat wij hier destijds ingenomen hebben in verband met Oudenaarde. Dat was een gebied van vele tientallen hectare en was al sinds jaar en dag voorbestemd als industriezone. Het is met andere woorden een grondig verschil dan met de Siesegemkouter, want daar was er nog nooit sprake geweest van industriegrond. De Reytmeersen in Oudenaarde waren sinds jaar en dag voorbestemd als industriegrond.

Het is dus een bijzonder indrukwekkend debat geworden, waarbij sommigen voorstanders zijn om vandaag in Aalst de open ruimte aan te snijden ten gunste van de industrie, maar destijds toch grote promotoren waren om in Oudenaarde precies het omgekeerde te doen.

Reytmeersen zijn natuurgebied geworden. Wij hebben daar geen enkele moeite mee, feiten zijn feiten en iedereen moet daarin berusten. Alleen is het toch een frappant verschil, de houding die men aanneemt in het dossier Oudenaarde en het dossier Aalst. Het is alleen maar een kwestie van vaststelling.

Om kort te zijn voorzitter, we hebben hier dus drie standpunten. Het duidelijkste standpunt is dat van Agalev. Dat komt tegemoet aan het standpunt dat wij destijds in april 2000 hebben ingenomen en het werd toen door de meerderheid van de raad gedeeld. In het kader van de duidelijkheid is het ook vandaag nog eens sterk onderbouwd door de collega Couckuyt.

Nog een kleine oproep aan collega Gillis en zijn kompanen, dat de groene stem die weerklinkt in Gent, ook zou weerklinken in Brussel. Dat zou bijzonder aangenaam zijn in zekere consequentie. In elk geval wij zijn consequent als fractie met het standpunt van april 2000.

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U zegt het amendement van de heer De Meerleer, maar hij heeft wel gesproken namens onze fractie, hij heeft dat niet gedaan in eigen naam.

Het is een beetje deplorabel dat de meerderheid hier duidelijk aan het woord is en dat de oppositie grotendeels - buiten Agalev - daarover zwijgt.

De deputatie geeft ook geen duidelijk standpunt en ze schuiven ook geen voorstellen naar voor. Men stelt voor om vrij te laten stemmen, maar dat leidt tot dergelijke discussies, ook in de meerderheid. Ik heb daar geen moeilijkheden mee.

We zijn hier niet in de gemeenteraad van Aalst, want iedereen kent daar het laatste stukje gras in de Siesegemkouter. Velen van ons weten het amper liggen en volgen inderdaad eerder de mensen ter plekke als zij ons kunnen overtuigen.

Ik vind dat de heer De Meerleer ook zeer goede argumenten heeft aangehaald.

Iedereen zal hier dus individueel stemmen, maar men moet daar voorzichtig mee zijn want er komen nog heikele dossiers en het zou dan wel eens kunnen verkeerd lopen.

Wij hebben beslist dit te steunen, maar nadat de amendementen van de heer Blommaert en de heer De Meerleer in elkaar werden geschoven wat toch een aantal barrières inbouwt.

In verband met de verwijzing naar de Reytmeersen, dat is even erg geweest en toen zijn we ook overgegaan.

En Brussel, Mijnheer de Voorzitter, dat is ver van hier.

Dank u.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is een dossier dat dateert van voor dat mevrouw Van Grembergen en ikzelf hier in deze raad zaten.

Wij hebben wel geluisterd naar de collega's, we hebben ook alle documenten gelezen, hier en daar ons licht opgestoken en dat vooral bij onze plaatselijke mensen die actief zijn in Aalst en in Erpe-Mere. We hebben de argumenten tegen elkaar afgewogen en Spirit zal het standpunt van Agalev bij deze steunen, gezien hier de grootste bescherming gegeven worden aan Siesegemkouter en ook de grootste duidelijkheid gecreëerd wordt. Wij volgen hier in deze raad Agalev, maar in praktijk volgen wij het standpunt van onze lokale Spiritmensen, die trouwens voortrekker waren in het actiecomité ter bescherming van de Siesegemkouter .

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij hebben in onze fractie daarover ook uitvoerig gepraat en kennis genomen van de drie standpunten die op tafel liggen, maar we moeten bij deze ook realistisch zijn. Belangrijk is de taakstelling en ik heb in de tussenkomst van collega Liebaut geen alternatief gehoord over die taakinfilling. Mocht die taakstelling er zijn, dan zou dat een nieuw feit zijn en dan zouden we daar kunnen over nadenken en misschien tot een andere besluitvorming kunnen komen

Ik heb alleen de zekerheid dat de amendementen die nu voorgedragen zijn door de collega De Meerleer - Blommaert, dat die eigenlijk het meest tegemoetkomen aan deze invulling en verzuchting. In die zin lijkt mij dat het meest realistische standpunt dat op dit ogenblik aanwezig is, met sympathie of waardering voor de anderen, maar we moeten toch ook wel in de beleidsvoering realistisch blijven.

Daarom steunen wij dit gezamenlijk amendement, waarvan wij inderdaad vragen dat dit samengevoegd wordt tot één amendement.

Dank u.

De heer voorzitter

Is er nog iemand die het woord vraagt ?

Dan ga ik toepassing maken van artikel 8, 3e lid van het reglement. Dat spreekt over de voorzitter. Hij kan in de bespreking enkel tussenbeide komen om de stand van zaken uiteen te zetten en om tot het behandeld onderwerp terug te roepen of om de stand van het debat te bepalen, indien hij zelf actief aan het debat deelneemt, verlaat hij de voorzitterszetel en hij keert slechts terug nadat de bespreking over de zaak volledig beëindigd is.

Ik vraag het woord aan de eerste ondervoorzitter Paul Beeckman thans in zijn hoedanigheid van waarnemend voorzitter.

DEBATTEN

De heer Van Eeckhaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal zeer kort zijn, wees gerust. Het is een vrije stemming, zoals de eerste gedeputeerde het zo goed heeft gezegd in de zeer serene aanpak door hem van het dossier.

De oppositie moet over dit geheel van zaken niet teveel triomferen. Men moet noch vitten noch triomferen in de politiek, Mijnheer Gillis, en u zult geen van de twee willen doen.

Het siert de meerderheid en het siert ook de deputatie dat dit soort discussies mogelijk zijn en ik wil daar mijn bijdrage toe leveren om de raad op te roepen om consequent te zijn met een standpunt dat al is ingenomen. Ik ga daar dus de weg op van mijnheer Liebaut en mevrouw Storms.

Ik wil mij in een viertal punten zeer kort verduidelijken en ik zal uw geduld niet op de proef stellen. Ik zal dan nederig, als ik nog mag van mijnheer Verleyen, naast hem gaan zitten. Als hij mij de partijtucht niet te zwaar aanrekent zal ik naast hem komen zitten, als hij mij niet slaat bij het neervlijen in de zetel naast hem.

Ten eerste moet er niet getwijfeld worden aan mijn diepe genegenheid en sympathie voor het Aalsterse stadsbestuur, dit in het bijzonder voor Dirk De Meerleer, die al jaren een confrater, een vriend en een collega is en ook voor Patrick Jacobs, al jaren schepenen en uitstekende stadsbestuurders. Dit is dus geen proces van intentie. Verre van.

Ten tweede denk ik dat er vandaag tussen industrie en tewerkstelling een betwifelbare link bestaat. In het stuk dat de historicus Hendrik Strijpen – een bediscussieerd man maar nogal een sterk figuur in het Aalsterse – op 1 juli heeft verspreid en dat sommigen onder u hebben gekregen, ter verdediging van het behoud van de Siesegemkouter citeert hij Norbert De Batselier. Hij zegt dat Norbert De Batselier zelf op een bepaald ogenblik de oude band tussen meer industrie en tewerkstelling, vandaag, in deze periode van hoogtechnologie, enz... ten zeerste aan discussie onderhevig zet. De voorzitter van het Vlaams parlement en de burgemeester van Dendermonde zet niet de link op zichzelf op losse schroeven, maar hij zegt dat het een bediscussieerbare band is geworden. Niet ipso facto leidt industrie naar meer tewerkstelling. Ik herinner mij nog in Aalst hoe wij als jonge mensen, zeer geïnspireerd door het Daensisme, vonden hoe belangrijk de slogan "werk in eigen streek" wel was. U zult zich de triomfkreten herinneren bij het ontstaan van Sidmar, enz...

Ten derde, rechtstreeks op het argument van meester De Meerleer : elk natuurgebied in Vlaanderen is natuurlijk gecompromitteerd door het geluid, enz... De autostrade is overal meer hoorbaar en meer dichterbij dan een ruisend bos of een kabbelend beekje. De tijd van de weiden als wiegende zeeën begint ook enigszins in te krimpen, moet ik zeggen, al heb ik Renaat Feremans dat nog met genoeg zelf zien dirigeren en heb ik meegezongen. Zoals sommigen onder u weten, Mijnheer Gillis, zing ik.

Er is dus in dat opzicht een grote en krachtige duidelijkheid. Men moet maar eens gaan wandelen of gaan fietsen. Men kan niet meer etherisch over natuurgebieden spreken. Sander Vercamer heeft er al herhaaldelijk aan herinnerd en ik herinner mij een commissiezitting waarin hij dat zeer goed heeft uiteengezet : Vlaanderen is nu eenmaal zeer vol. Wandel eens in Huise, in Wannegem-Lede, in de Zwalmstreek en u voelt overal de druk van de hedendaagse tijd.

Dirk De Meerleer heeft dus gelijk dat men de open ruimte van de Siesegemkouter als dusdanig niet als een soort etherisch platonisch geheel kan beschouwen. Dat is nogal evident, Mijnheer de Voorzitter. Natuurlijk, het kabbelend beekje. U zult in de teksten gezien hebben dat er ook zoiets is als een Siesegembeek. Ik vraag mij af, mocht gouverneur Balthazar - de goden moge het beletten, want ik ben voor het behoud van de huidige gouverneursfunctie – aan een stemming moeten deelnemen hoe hij dan, gelet op Ariston men Udor - het hoogste goed is toch nog het water, zou stemmen in deze materie. Ik daag hem natuurlijk in generlei mate uit om daarover iets te zeggen, maar als ik lees hoe men de Siesegembeek zou behandelen in allerlei amendementen en in allerlei mogelijkheden dan houd ik mijn hart vast.

Ten slotte en ten vierde. Zeer ware woorden zijn door Hilaire Liebaut gezegd over de consequentie. Ik heb ook in de Reytmeersen in moeilijke omstandigheden - met ook mensen bij wie ik dichtbij stond, christelijke syndicalisten onder andere, waar ik dichtbij sta ondanks de ideologische verschillen – een beslissing genomen. De Reytmeersen was een moeilijk punt. We hebben de juiste beslissing genomen.

Hier roep ik de raad op om dit nu ook te doen en om consequent te stemmen zoals men twee jaar geleden heeft gestemd, al is de raad – mevrouw Storms heeft het opgemerkt – anders samengesteld en zo moet het volgens de grondwet en de wet.

Het eerste amendement van Agalev – en ik zeg het : niet teveel vitten en niet teveel triomferen. Het is geen grote triomf – is het meest consequente. Ik zal het dus ook stemmen.

Mocht het verworpen worden, Mijnheer de Voorzitter, wat ik niet hoop, zal ik het samengevoegde amendement van Dirk De Meerleer en Bart Blommaert verwerpen, met spijt in het hart wat beiden betreft, het meest voor mijnheer De Meerleer, maar ook een beetje voor mijnheer Blommaert. Ik zal het verwerpen omdat het een abracadabra is van omzwachtelde toestanden die eigenlijk tot niets leiden. Het heeft geen enkele verdienste van consequentie. Het is een doekje voor het bloeden. Laat ons maar weer lijdzaam meedoen en er zijn wel wat verontschuldigheden. De deputatie stelt eigenlijk voor : het blijft een open ruimte. Nogal platonisch ook, moet ik zeggen, want het is terecht door Dirk De Meerleer gezegd : waar moet dat bedrijventerrein dan zweven ? Het is een moeilijk dossier, zegt men. Maar zo moeilijk is het niet, want er zal een tijd komen dat onze kinderen ons niet alleen zullen vragen hoe het is met het werk in eigen streek, maar ook wat er met de eigen streek – de site, de natuur, het landschap – is gebeurd.

Ik roep de raad op om het eerste amendement te stemmen, zonder dat ik daarbij van enthousiasme over de indiener begin te juichen, met alle sympathie.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Meester Van Eeckhaut.

U neemt thans uw zetel nummer 6 in, maar gelet op het feit dat de post niet geactiveerd is, zult u mondeling moeten stemmen.

De heer Van Eeckhaut

Ik zal dat doen.

De heer voorzitter

Ik mag aannemen dat er over punt 19 geen verdere tussenkomsten meer zijn. Dan gaan we nu over tot de stemming over het amendement ingediend door de heer Patrick Gillis namens de Agalev-fractie.

Stemming

Applaus

PUNT 20

WELZIJN : BESCHERMDE TEWERKSTELLING EN OPLEIDING : TOEKENNING SUBSIDIES VOOR 2002

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal proberen kort en bondig te zijn.

Het dossier is gisteren al aan bod gekomen op de commissie, maar ik zou toch één algemene en één specifieke opmerking willen maken.

DEBATTEN

Eenzijds had ik een opmerking inzake de ingediende dossiers. De technische kwaliteit van de dossiers, zonder op hun inhoud te oordelen, is toch bijzonder mager om u als raadslid een goed idee te vormen over de projecten in kwestie. Ik denk dat het essentieel is dat zowel de inhoudelijke toelichting als de evaluatie van de voorbije werking wordt opgenomen in het dossier dat op de Griffie wordt ingediend - en niet de kilometers dossiers die zich bij de diensten bevinden - opdat de provincieraadsleden zich daar een voldoende oordeel zouden kunnen over vormen.

Ik heb gisteren in de commissie gewezen op een aantal gebreken, een aantal fouten die in het dossier staan. Vandaag wordt de goedkeuring gevraagd voor een aantal dossier die technisch niet in orde zijn. Ik verwijs naar berekeningsfouten in de loonkost van ATB Oost-Vlaanderen, naar het ontbreken van verklaringen die ondertekend zouden moeten zijn. Verklaringen die toch redelijk essentieel zijn, want ze zijn de basis voor de subsidiëring en het gaat hier over de toekenning voor subsidies voor de werking. In die verklaring stelt men onder meer dat men moet voldoen aan de voorwaarden van het huishoudelijk reglement. Men stelt ook dat men geen foutieve informatie mag geven of dat anders de subsidie zou kunnen teruggevorderd worden. Blijkbaar was het niet nodig die verklaring te ondertekenen. Er zijn twee dossiers aanvaard die niet ondertekend zijn. Het dossier dat op het moment dat het ingediend was in aanmerking kwam voor subsidiëring was evenmin in orde. Die dossiers dateren van begin augustus. We zijn nu 1 oktober en blijkbaar is de fout niet opgemerkt geweest. Blijkbaar is dat zowel door de administratie als door de deputatie van 19 september gegaan en vond men het niet nodig ze in orde te stellen.

Anderzijds heb ik principiële bezwaren bij één inhoudelijk dossier, namelijk dat van vzw De Barge. Het betreft twee herscholings- en initiatieprojecten voor kansarmen en langdurig werklozen waarbij op ambachtelijke wijze aan de reconstructie gebouwd wordt van een barge, een trekschuit daterend van begin de 17de eeuw. Het dossier werd in 1998 op de vergadering van de bestendige deputatie goedgekeurd voor subsidiëring onder de dienst Cultuur. De bedoeling was dat er jaarlijks 2 000 000 BEF zouden besteed worden aan het project. Om de één of andere duistere reden, die ik niet terugvind in de documenten die mij ter beschikking werden gesteld, moet dit vanaf 2001 komen van Welzijn. Het dossier dat eerst een culturele dimensie heeft, heeft ineens een sociale dimensie. Men stelt dat de organisatie dient om kansarmen en langdurig werklozen in te schakelen in het restaureren, het herbouwen van oude schepen en dat de meerwaarde op sociaal vlak dient onderzocht te worden.

We zijn nu 2002 en wat is de situatie ?

In 1997, bij het ontstaan van de vzw, was er nog sprake van een totale kost van 45 000 000 BEF. In 1998 - de eerste keer dat de provincie subsidieerde - hebben er in totaal 17 cursisten deelgenomen aan het project. Anno 2002 is nog maar 66 % van de werken voltooid. Het was de bedoeling dat in 2001 de werken definitief zouden zijn voltooid. Nu spreekt men al van een kost van 73 000 000 BEF, gaat men moeten werken met onderaannemers en is zelfs het provinciaal onderwijs ingeschakeld om een tandje bij te steken. Er is sprake van een cashtekort van 4 000 000 BEF. Het tijdschrift dat men gebruikt ter ondersteuning is ook een financiële flop geworden en op dit moment, in de verslagen, werkt men met drie cursisten waarvan één ondertussen al voor een andere gelijkaardige opleiding heeft gekozen. Dan vraag ik mij af waar de meerwaarde zit op sociaal vlak. Ik heb het in elk geval niet in het dossier gelezen. U mag het mij vandaag tonen. U mag ze mij vandaag meedelen. Ik heb het gisteren gevraagd en ik heb het nog altijd niet kunnen vernemen.

Wanneer is het einde voorzien ? Men spreekt nu van juli 2003. Sorry, maar ik vrees dat we daar opnieuw in een bodemloos vat zitten. Ik heb ook uit de pers kunnen vernemen dat onder meer volkszanger Walter De Buck één van de initiatiefnemers is. In het verleden ben ik tussengekomen over de rockboot, ook één van die initiatieven. Wel, de rockboot is er ook nog altijd niet. Het kost nog altijd stukken van mensen en wij hebben nog altijd niet het einde van dat verhaal gezien.

Mijn vragen zijn dan ook :

- waar zit de meerwaarde op sociaal vlak anno 2002 ?
- hoe zit het met de evolutie van het dossier ?
- wanneer is het einde voorzien ?
- wat gaat de uiteindelijke kostprijs zijn ?

Vandaar mijn principiële bezwaren bij dit dossier.

Dank u.

Stemming

B. BEGROTINGSBESPREKING

TOESPRAAK NAMENS DE VLAAMS BLOK-FRACTIE

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Natuurlijk staan het poëtische en literaire gehalte van begrotingstabellen ongeveer op het absolute nulpunt, maar de geachte spreker vergist zich schromelijk als hij stelt dat begrotingen geen grote emoties losmaken. Sommige mensen blijven volstrekt onbewogen bij een gedicht of een poëtische tekst, maar bijna iedereen reageert op begrotingen met een heftige, soms alles overheersende emotie. Bij de gewone man is die emotie ergernis, omdat hij weet dat hij wéér zal moeten betalen en dat zijn zuurverdiende geld wéér voor een deel verspild zal worden aan projecten die de politici weliswaar hoogst belangrijk vinden. De belastingbetaler - de kiezer dus - vindt dit alleen maar nutteloos en soms zelfs contraproductief. Voor hoeveel politiek correcte initiatieven, die de provincie zo kwistig subsidieert, bestaat er echt een maatschappelijk draagvlak? Zeker niet voor het emancipatiebeleid, het integratiebeleid, of het subsidiëren van kunstwerken uit olifantenmest. Ja, de eminente spreker onderschat de emotionele impact van zijn geliefde begroting. Zo'n begroting raakt een mens misschien niet in zijn diepste wezen, maar toch zeker op een andere zeer gevoelige plek, namelijk in zijn geldbeugel.

Ook bij de raadsleden, die toch wat dichter bij het politieke gebeuren staan, wekt de begroting dikwijls een gevoel van ergernis op. Die ergernis wordt vooral veroorzaakt door de ondoorzichtigheid van die begroting en door de uiterst summier "toelichtingen". Die zijn soms zo beknopt, dat ze helemaal niets toelichten of verhelderen. Alsof men de duisternis van de begrotingsoceaan zou willen verlichten met een enkel kaarsje. Ja, inderdaad, de Vlaamse overheid heeft de provincies een lelijke pad in de korf gezet. Eigenlijk een heleboel lelijke paden (dat is geen toespeling op het uiterlijk van een of andere Vlaamse excellentie). Inderdaad, de ministeriële uitvoeringsbesluiten voor de invoering van de nieuwe functioneleconomische classificaties werden laattijdig gepubliceerd. De invoering van de euro heeft voor extra problemen gezorgd, maar de deputatie moet ook de hand in eigen boezem durven steken. De ondoorzichtigheid van de begroting wordt niet alleen daardoor veroorzaakt. Er zijn niet alleen die externe factoren - want die ondoorzichtigheid is een oud zeer - ze bestond al voor de euro en voor de nieuwe classificaties en wij moeten daarvoor geen zondebokken buitenaf zoeken. Ja, de Vlaamse overheid heeft het ons zeer moeilijk gemaakt en ze had haar huiswerk niet op tijd afgewerkt. Er schort ook iets in de interne provinciale keuken zelf. Soms krijgt men de indruk dat een deel van die ondoorzichtigheid opzettelijk is aangebracht.

De gedeputeerde ontkennde dat er poëzie in zijn begrotingstekst zat, maar wij hebben toch een heel mooi pareltje gevonden. Een belastingverhoging aanduiden met de term "fiscale aanpassing" is een zo mooi eufemisme dat het bijna poëtisch wordt. Alsof men zou zeggen: "De Stille Oceaan is een beetje vochtig". Of alsof men euthanasie met een dodelijke inspuiting zou omschrijven als "een corrigerende injectie". Het is heel goed gevonden, alleen is het helaas niet waar. Die zogezegde aanpassing is natuurlijk gewoon een belastingverhoging.

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, in uw beleidsverklaring 2003 heeft u met nog geen drie bladzijden ten volle voldoende om de cijfermatige aspecten van het voorliggende begrotingsontwerp uit de doeken te doen en ik kan best begrijpen waarom. Het resultaat van het eigen dienstjaar 2003 liegt er niet om. Het is zwaar negatief: - 26 359 920 EUR of zo'n slordige één miljard BEF. Enkel het positief saldo van de vorige jaren houdt de begroting in evenwicht. De vraag luidt echter: hoe lang?

De verklaring voor het ontsporen van de begroting heeft u voor een deel zelf gegeven.

1. Het niet beheersen van het personeelsbestand dat steeg met 15,9 %.
2. De uit de pan swingende overdrachten: een stijging van 34,5 %.

De subsidies stijgen trouwens over heel de lijn. Een extravagant voorbeeld is echter de 750 000 EUR of 30 miljoen tussenkomst van suikertante provincie voor de oprichting van een sportinfrastructuur te Zottegem.

DEBATTEN

Daartegenover dalen de overboekingen drastisch. Er waren in 2002 nog transfers naar de buitengewone dienst en het reservefonds ten belope van 15,6 miljoen EUR (ongeveer 630 miljoen BEF), in 2003 verschrompelden de overboekingen tot 1,5 miljoen EUR of 60 miljoen BEF. Met andere woorden, het water reikt stilaan tot aan de lippen en dit is duidelijk merkbaar in het overzicht van het financieel beleidsplan. Het reservefonds kwijnt weg van 17 623 979 EUR in 2003, naar 173 979 EUR in 2006. Dit is een vermindering van ongeveer 6 miljoen EUR of 240 miljoen BEF op jaarbasis gedurende drie jaar. Of anders gezegd : in 2006 zal ongeveer 99 % van het reservefonds verdwenen zijn en dit ondanks de volstrekt onrealistische prognoses.

De prognose van 2002 voorziet voor de uitgaven 173,3 miljoen EUR, maar in 2002 worden de uitgaven wel 20 miljoen EUR hoger begroot, namelijk 192,9 miljoen EUR. Als we vervolgens kijken naar de prognose van 2004, zien we dat die 1 miljoen onder de begrotingscijfers van 2002 ligt. De député die dat gelooft mag nu rechtstaan.

Vorige zondag hebben verschillende Vlaams-nationale verenigingen in Brussel betoogd onder het motto : "Paarsgroen slaat Vlaanderen bont en blauw." Met een kleine aanpassing zou men kunnen zeggen: "Paarsgroen slaat de provincies bont en blauw.", zelfs de provincies met een roomspaarre meerderheid, zoals de onze. Tja, van uw vrienden moet ge het hebben.

De gedeputeerde noemde terecht enkele lelijke padden die de Vlaamse overheid in onze provinciale korf heeft gezet : de 25 miljoen EUR die van het provinciefonds werden afgeroomd en de 1,2 miljoen aan trekkingsrechten uit het investeringsfonds, die zonder enig overleg aan de provincies werden onttrokken. Die maatregelen werpen een zware schaduw op het kerntakendebat. Erger nog, het kerntakendebat dreigt daardoor volledig uitgehold en inhoudsloos te worden. Zonder voldoende financiële middelen is elke taakverdeling nutteloos. Op provinciaal niveau worden nu in heel het land tienduizenden manuren besteed aan debatten over de kerntaken, teksten, taakomschrijvingen, reflexiegroepen, beleidsprioriteiten en vergaderingen. Duizenden vellen papier en honderden bestanden met honderdduizenden woorden ... Maar zijn het meer dan woorden ? Laat de Vlaamse overheid de provincies niet sudderen en stoom afblazen in het kerntakendebat, terwijl zij langzaam maar zeker alle provinciale inkomstenbronnen drooglegt en stilzwijgend alle macht naar zich toetrekt ? Nooit werd er zoveel gedebatteerd als nu in het kerntakendebat, maar terwijl velen zich beroezen aan die massa's woorden en daaraan een illusie van belangrijkheid ontlenen, verliezen zij uit het oog dat woorden alleen geen surrogaat kunnen zijn voor echte macht, echte financiële middelen, echte bevoegdheden.

Het Tsjechoslowaakse parlement heeft nooit zo vaak, zo lang en zo heftig gedebatteerd als in 1948, toen het nog slechts een schijn van macht had. Diep in hun hart wisten alle parlamentsleden, inclusief president Benesj, dat zij niets meer in de pap te brokken hadden, dat de echte macht bij het Rode Leger lag dat hun land bezette en dat de echte beslissingen over Tsjechoslowakije ver weg in het Kremlin genomen werden, zonder dat het parlement daaraan ook maar iets kon veranderen, maar zij bleven zich met massa's woorden en teksten vastklampen aan een illusie van belangrijkheid, een illusie van macht ... Het dreigt met de Vlaamse provincies dezelfde weg op te gaan, al zal het dan in mineur zijn. Er zal geen putsch gepleegd worden en de gouverneur of de voorzitter zullen niet gezeft worden, zoals de onfortuinlijke Jan Masaryk, maar het zal ook niet nodig zijn iemand te vermoorden of af te zetten. Wij vrezen dat de provincies nog slechts schimmen van zichzelf zullen zijn, die hun dagen doorbrengen met machteloze palavers.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De deputatie is terecht heel fier op de vereenvoudigde aangifteprocedure voor de Algemene Provinciebelasting Bedrijven. Die vereenvoudigde aangifte is een grote sprong voorwaarts, om een term van één van uw geliefde Chinese leiders te gebruiken. Het niveau van die belastingen zelf is natuurlijk niet zo positief en heel terloops wordt natuurlijk ook naar de samenwerking met China verwezen. In de begrotingstekst van de zelfbenoemde superdemocraten mag de grootste dictatuur ter wereld natuurlijk niet ontbreken. Als er contracten gesloten kunnen worden, dan vergeet men plots alle heilige principes over mensenrechten en democratie en dat is echt niet alleen het geval bij contracten over minimi's van F.N. Fabrique Nationale (nationale wapenfabriek) ...

Het Vlaams Blok wordt bijna overal en bijna op alle niveaus geboycot, uitgesloten en monddood gemaakt. Daarom doet het ons plezier dat tenminste in deze provincieraad toch enkele keren naar ons geluisterd is. Het plan om de begrotingsprocedure aan te passen, zodat de begrotingsbespreking al in december zou kunnen plaatsvinden, was oorspronkelijk een voorstel van collega Bruno Stevenheydens.

De vereenvoudiging van de administratieve rompslomp was een voorstel dat ikzelf reeds formuleerde bij de begrotingsbespreking van 2000. Ondanks het feit dat het Vlaams Blok alweer het slachtoffer is van een juridische heksenjacht, het proces dat opnieuw tegen ons is ingespannen en de hetze die steeds giftiger wordt, heeft de deputatie alvast toch op die punten naar ons geluisterd.

Het doet ons oprecht plezier dat toch niet al onze woorden als stof in de wind zijn verwaaid. Of moet dat tegenwoordig zijn "dust in the wind" ? Het gebruik, maar vooral het misbruik van het Engels, is ook tot in deze provincieraad doorgedrongen. Was het echt nodig in het Provinciaal Domein Puyenbroeck een "wildlife center" in te richten ? Is "een park voor wilde dieren" niet even goed ? Die term is, hoewel overbodig, tenminste nog begrijpelijk, maar wat is in hemelsnaam een "assessment center" ? "Klein genoeg om u te kennen, groot genoeg om u te kunnen helpen?" is in het Nederlands toch veel duidelijker dan in het Engels ? Er is niets mis met Engels of Frans, dat zijn rijke en nobele Europese cultuurtalen, maar in een Nederlandse tekst moet men niet te pas en te onpas overbodige termen uit andere talen inlassen, dat is deels snobisme en deels gemakzucht. Wij vinden de klassieke talen en de kennis van de klassieke wereld nog altijd belangrijke en onmisbare elementen in de opvoeding en wij hebben ons steeds verzet tegen het geleidelijk verdwijnen ervan uit de leerprogramma's van het middelbaar onderwijs. De Grieks-Latijnse beschaving is één van de belangrijkste fundamenten van onze westerse beschaving en wij zijn al blij dat men ons uit een verkeerd begrepen politieke correctheid tenminste niet probeert te imponeren met Arabische, Turkse, Perzische of Chinese citaten. Wij zijn blij dat sommige gedeputeerden de klassieke wortels van onze beschaving nog koesteren en waarderen, maar het moet er ook niet te dik bovenop liggen. De wijsheid uit de antieke wereld zou moeten blijken uit hun daden, hun levenshouding, hun diepere inzichten en niet alleen uit het kwistig rondstrooien van citaten, hoe wijs en zinvol die ook zijn, zoals Confucius al zegde : "Bescheidenheid siert de wijze". Kennis is geen pauwenstaart om mee te pronken. De zinnetje over dat "wildlife center" in Puyenbroeck ontlokten ons wel een meewarige glimlach. "Er zal bijzondere aandacht besteed worden aan inheemse streekeigen dieren waarbij het opzet is deze dieren voor het nageslacht te blijven behouden". Heel mooi, daar staan wij helemaal achter, maar als het Vlaams Blok zo'n voorstel formuleerde, dan zou er zeker een sarcastisch commentaar komen in de zin van "Eigen Dieren Eerst". Wij durven hopen dat het provinciebestuur ook wat meer aandacht zou hebben voor "inheemse streekeigen mensen" en als de huidige tendensen inzake geboorte- en sterftecijfers, immigratie en gearrangeerde huwelijken met partners van buiten de Europese Unie zich voortzetten, dan zullen er de volgende eeuw inderdaad zo'n wildlife centers nodig zijn als reservaten voor inheemse Vlaamse mensen, want dan zullen zij een minderheid zijn in hun eigen vaderland. Dat is geen demagogie, dat is een nuchtere extrapolatie van de bestaande bevolkingsstatistieken.

Alles wat in de verklaring over gratis leerplichtonderwijs staat is juist en het kan allemaal op onze goedkeuring rekenen. Uiteraard vinden wij ook dat de overheid op elk niveau - dus ook het provinciale - moet ingrijpen om tenminste het leerplichtonderwijs echt gratis te maken. Dat is nu nog lang niet het geval, maar het addertje onder het gras zit natuurlijk in wat er niet staat. Men vernoemt de samenwerking met "onderwijsverstrekkers" als het gemeenschapsonderwijs en het stedelijk onderwijs Gent, maar men laat de belangrijkste "onderwijsverstrekkers" in Vlaanderen opzettelijk achterwege : de scholen van het vrij onderwijs. Nu reeds worden die financieel zeer sterk gediscrimineerd. De lat ligt nog lang niet gelijk en met het gratis leerplichtonderwijs als dekmantel, probeert paarsgroen nu die ongelijkheid nog te vergroten : het gemeenschapsonderwijs en het stedelijk onderwijs Gent zullen tegemoetkomingen krijgen, maar de vrije scholen, die toch al in het nadeel zijn, blijven in de kou staan. Hebben kinderen in katholieke scholen misschien geen recht op gratis leerplichtonderwijs ? Past dit in de paarsgroene tactiek van het "paapje pesten", zoals Derk-Jan Eppink het in De Standaard formuleerde ? In werkelijkheid hebben de huidige projecten voor gratis leerplichtonderwijs slechts één politiek doel : het verzwakken van de concurrentiepositie van de vrije scholen tegenover hun rivalen van het stedelijke of het gemeenschapsonderwijs. Er moet inderdaad gratis leerplichtonderwijs komen, maar dan voor iedereen, ook voor de vrije scholen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik heb u niet willen onderbreken Mijnheer de fractieleider (want ik doe dat niet graag in deze omstandigheden), maar zou u het einde van pagina zes en het begin van pagina zeven, over die streekeigen toestanden nog eens willen herlezen in het licht van artikel 34, lid twee van het reglement. Ik denk dat u buiten de orde was met die passus, maar ik zal er mij zeker niet in opwinden al maak ik toch de bemerking.

Mijnheer Van Hecke van Agalev, de tweede algemene tussenkomst van de groepen van de oppositie. Ik zal straks het woord geven aan mevrouw Storms, namens de leden van Spirit en dan de raad schorsen tot morgen voor de bespreking van de uitgestelde punten en voor de voortzetting van de algemene bespreking. Ik verontschuldig mij bij de fractieleiders van de oppositie, maar er zit niets anders op. Meester Van Hecke we luisteren alweer met gepaste aandacht naar u.

TOESPRAAK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De eerste gedeputeerde heeft vorige week woensdag een mooi verhaaltje verteld. Het onderwerp "water" had hem dermate geïnspireerd dat hijzelf lyrisch werd en de begroting met poëzie vergeleek. Ik houd van poëzie, maar dan moet het wel wat meer zijn dan wat karamellenverzen, meer dan enkele woorden die gelijmd met rijmpjes aan papier worden toevertrouwd. Ik houd van poëzie, maar enkel van goede poëzie, van poëzie die uitnodigt om gelezen en herlezen te worden, die rijk is aan beelden en ideeën en uitnodigt om te denken, te mijmeren en die soms zo mooi kan zijn in zijn eenvoud.

Toen deze ontwerpbegroting het levenslicht zag, was de muze er duidelijk niet. Ongerijmdheden zijn er in deze begroting daarentegen in overvloed terug te vinden.

DE NIEUWE PROVINCIEBEGROTING

De eerste gedeputeerde stelt dat als tussen poëzie en begrotingen er één gelijkenis mag bestaan, het dan wel is dat "zij beiden vaak op het eerste gezicht ondoorgrondelijk lijken". Deze vergelijking gaat zeker op voor deze ontwerpbegroting. Het verschil is dat poëzie wel ondoorgrondelijk mag zijn of lijken. Er mag toch ook nog iets aan de verbeelding van de lezer worden overgelaten, maar dit kan en mag niet verwacht worden van een begroting. Begrotingsposten mogen en kunnen maar één betekenis hebben en mogen niet voor interpretatie vatbaar zijn. Van een begroting mag verwacht worden dat ze klaar en duidelijk is en van de toelichtingen dat ze helder en volledig zijn. Begroting is geen poëzie en mag het ook niet worden. Deze ontwerpbegroting bevatte meer mysteries dan wat je kan terugvinden in het verzameld werk van Paul Van Ostaijen !

De eerste gedeputeerde was vorige week in zijn toespraak namens de bestendige deputatie niet alleen in een poëtische bui, hij had warempel ook zin in humor, wanneer hij stelde dat de lijst van toelichtingen en de bijlage het ons iets gemakkelijker zouden hebben gemaakt om door het bos de bomen te zien.

Deze ontwerpbegroting was een marteling voor elk raadslid dat een poging ondernam om het te doorgronden. De nieuwe begroting biedt ontegensprekelijk grote voordelen en we gaan dit niet ontkennen, maar de informatie die aan de raadsleden ter beschikking werd gesteld, was absoluut ondermaats en onvoldoende om een duidelijk en grondig zicht te krijgen op de begroting en dan hebben we het hier in de eerste plaats over de toelichting bij de begrotingsposten.

De commissievergaderingen die speciaal werden belegd om vragen en onduidelijkheden bij de begroting tegemoet te komen, waren vaak bedroevend en ontgoochelend. Ik verwijs naar de bijeenkomst van de tweede commissie waar men op geen enkele technische vraag over de begroting ook maar één antwoord kon worden gegeven. Op de eerste bijeenkomst van de eerste commissie was het niet veel beter. Als raadslid bleven we met vele onbeantwoorde vragen zitten. Uiteindelijk is er een extra eerste commissie aan te pas gekomen en een intensieve correspondentie met de administratie om op een resem vragen alsnog een antwoord te kunnen krijgen.

Hoewel we begrip kunnen opbrengen voor de moeilijkheden die er waren bij de omschakeling naar de nieuwe provinciale boekhouding, zijn er toch een aantal ernstige fouten gemaakt die het voor de raadsleden vaak moeilijk maakte om deze ontwerpbegroting te begrijpen of correct in te schatten.

We kunnen evenwel geen begrip opbrengen voor het feit dat een aantal gedeputeerden en diensten hun begrotingscommissie zelfs niet hebben voorbereid of gewoon zelfs niet aanwezig waren.

Wat het begrotingstechnische luik van de begroting betreft, komen we tot de volgende conclusies en vaststellingen :

1. Er zat een programmeerfout in het nieuw boekhoudkundig systeem waardoor een aantal posten foutief werden opgeteld en waardoor verschillende bedragen in de kolom "begroting 2002" foutief waren.
2. De toelichtingen bij de ontwerpbegroting 2003 zijn soms opgesteld op basis van de initiële begroting 2002, terwijl de begrotingscijfers van het jaar 2002 wel rekening houden met de begrotingswijzigingen, waardoor de toelichting soms onbegrijpelijk was en niet strookte met de cijfers.
3. Een aantal kredieten werden ten onrechte gehalveerd en werden foutief ingegeven zodat we nu reeds weten dat die fouten met een begrotingswijziging zullen gecorrigeerd worden.
4. Een groot aantal kredieten werd gesplitst, samengevoegd of verschoven naar een andere post zonder dat dit duidelijk werd gemaakt aan de raadsleden. Ondanks een grote toename of afname van een krediet, ontbrak vaak elke toelichting of was de toelichting onduidelijk of onvolledig. Als raadslid wisten we totaal niet wat er met de cijfers was gebeurd, waarom het steeg of daalde.

Het is niet de eerste keer dat wij die opmerking maken. Collega Gillis heeft reeds gedurende verschillende jaren (bijna elke jaar opnieuw) opmerkingen gemaakt dat de toelichtingen vaak zo onduidelijk, zo onvolledig of vaak gewoon onbestaande zijn bij vele begrotingsposten. Wij vragen de deputatie dan ook met aandrang om ervoor te zorgen dat de toelichtingen bij begrotingsposten (zeker wanneer er wijzigingen zijn) in de toekomst correct, duidelijk en volledig zouden zijn. Als raadslid hebben wij het recht om correct geïnformeerd te worden.

Dit begrotingsontwerp is ook onvoldoende gedetailleerd. Het is uiteraard niet de bedoeling om elk raadslid een telefoonboek te bezorgen met alle details van de begroting - en dat vragen we ook niet -, maar het ontwerp dat de raadsleden nu hebben gekregen, is veel te beknopt. Het is zelfs een achteruitgang met vorige jaren. Het kan anders en dat het anders kan, bleek in de derde commissie, waar een meer gedetailleerd overzicht van de begroting werd voorgelegd voor welzijn waardoor het werk echt kon gedaan worden.

DE BEGROTING IS ONVOLLEDIG

Deze begroting is ook onvolledig. Een aantal documenten ontbreken. De provincie stelt sinds de goedkeuring van het milieubeleidsplan jaarlijks een milieujaarprogramma op. Het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid stelt heel duidelijk dat het ontwerp van milieujaarprogramma samen met het ontwerp van begroting aan de provincieraad wordt bezorgd. Dit is ook logisch want in het milieujaarprogramma wordt verduidelijkt en aangegeven welke concrete acties er zullen uitgevoerd worden en welke financiële middelen daarvoor noodzakelijk zijn. Aan deze voorwaarde is niet voldaan. Het milieujaarprogramma is nog niet aan de raadsleden bezorgd.

Ik wil er ook op wijzen dat deze begroting onvolledig is. Ik verwijs naar de milieubeleidsplanning. Sinds wij een milieubeleidsplanning hebben, maken wij ook jaarlijks een milieujaarprogramma op. Decretaal is voorgeschreven dat het ontwerp van milieujaarprogramma moet voorgelegd worden aan de raad samen met de ontwerpbegroting. Dat is ook logisch want als men een planning opneemt en men aankondigt wat men zal doen in 2003, dan moet men ook begroten en moet men ook zeggen hoeveel middelen men daarvoor zal uittrekken. Op dit ogenblik zijn wij in begrotingsbesprekingen, maar hebben wij nog steeds geen kennis van het milieujaarprogramma 2003 en kunnen wij ook geen zicht krijgen op wat er gepland is.

Door het afsluiten van de samenwerkingsovereenkomst met het Vlaams Gewest, de milieuconvenant genaamd, heeft de provinciale adviesraad van milieu en natuur een aantal specifieke bevoegdheden gekregen. In artikel 5.1.1.4. van het convenant staat uitdrukkelijk bepaald dat de milieuraad in ieder geval om advies moet worden gevraagd over de provinciale begroting over leefmilieu. We nemen aan dat dit advies is gevraagd en uitgebracht. Maar het is ook evident dat de raadsleden beschikken over dit advies van de provinciale MINA-raad. Ook dit stuk ontbreekt.

DEBATTEN

DE BEGROTING 2003 : DE UITGAVEN SWINGEN DE PAN UIT

De eerste gedeputeerde vergeleek woensdag de begroting met een schip en besloot zijn toespraak met de stelling dat het schip, "ondanks kleine bijstellingen nog op koers zit". De vraag is natuurlijk welke koers het schip vaart. De koers die we kunnen afleiden uit de begroting 2003 en het financieel beleidsplan is geen geruststellende koers, maar een angstaanjagende en risicovolle koers.

De provincie wil in 2003 veel meer uitgeven dan wat er binnenkomt en niet een klein beetje meer !

De uitgaven van het eigen begrotingsjaar 2003 bedragen 204,4 miljoen EUR terwijl de inkomsten van het eigen begrotingsjaar slechts 178 miljoen EUR bedragen. Een verschil van meer dan 26 miljoen EUR of ruim 1 miljard BEF. Volgend jaar gaan we meer dan 1 miljard BEF meer uitgeven dan wat er dat jaar aan inkomsten zijn. Dit gat wordt dichtgereden door te putten uit de positieve saldi van de vorige jaren.

En als we ook rekening houden met de ontvangsten en de uitgaven van de vorige dienstjaren en de overboekingen, wordt het resultaat van de begroting geraamd op -34,7 miljoen EUR of een tekort van 1,4 miljard BEF. Als we dit vergelijken met de voorgaande jaren dan zien we een forse verslechtering van de financiële situatie. Deze cijfers spreken boekdelen.

De begroting 2003 stijgt met maar liefst 7,75 % in vergelijking met 2002. In reële cijfers is dat met meer dan 15 miljoen EUR (600 miljoen BEF). Dit is de grootste stijging in 9 jaar !

Dit is het gevolg van een grote stijging van de personeelskosten (+ 15,9 %), maar vooral met een zeer grote stijging van de overdrachten (+ 34,5 %) en de schulden (+ 20,7 %).

De deputatie is er als de kippen bij om kritiek te leveren op de Vlaamse regering omdat die eenzijdig besliste om 25 miljoen EUR af te romen van het provinciefonds en aan de provincies geen trekkingsrechten meer toe te staan in het investeringsfonds. Deze maatregelen zijn inderdaad te betreuren en hebben tot gevolg dat de provincie Oost-Vlaanderen ongeveer 7 miljoen EUR of 300 miljoen BEF minder inkomsten krijgt van Vlaanderen.

Daar tegenover staat (en daarover zwijgt de deputatie in alle talen), dat de inkomsten van de provincie uit eigen belastingen de laatste acht jaar fors zijn gestegen. Sedert 1995 zijn de inkomsten verdubbeld van bijna 2 miljard BEF tot bijna 4 miljard BEF vandaag, een stijging met 2 miljard BEF. Als we die 2 miljard BEF tegenover die 300 miljoen BEF stellen, dat we minder krijgen van de overheid, dan is dat nog altijd een saldo van 1,7 miljard BEF dat er meer inkomsten zijn uit de fiscaliteit.

De stijgende schuldutgaven zijn het gevolg van de vele investeringen van de laatste jaren. Daar waren een aantal goede en aanvaardbare initiatieven bij, maar ook misleunen waar we nu de rekening voor betalen bijvoorbeeld het kopen van onroerende goederen zonder vooraf te laten uitrekenen hoeveel de renovatiewerken zullen kosten. Vandaag stond er ook een dergelijk punt op de agenda, het is verdaagd naar morgen, het is maar een illustratie van de verschillende dossiers die we de afgelopen jaren hier in deze raad hebben gestemd, eigenlijk zonder te weten waar we gingen eindigen.

De investeringen in Puyenbroeck kunnen blijkbaar niet op. We hebben niet alleen ernstige bedenkingen bij de aanleg van het golfterrein, met alle extra kosten dat dit met zich meebrengt voor aankoop van materialen en exploitatie, maar we stellen ons ook ernstige vragen bij het voornemen van de meerderheid om een erfgoedpark en een dierenkliniek op te richten. Collega Van Autreve zal daar nog specifiek over tussenkomen. De deputatie en deze meerderheid kiezen er blijkbaar voor om van Puyenbroeck een Oost-Vlaams attractiepark en sportcomplex te maken, volledig commercieel uitgebaat en erop gericht om zoveel mogelijk mensen van over gans Vlaanderen te lokken, zelfs publiciteit op commerciële televisiezenders komt eraan te pas. Puyenbroeck is nochtans een prachtig gebied, met mooie open ruimten en bossen, waar de wandelaar en de fietser het echt naar hun zin kunnen hebben. Als het van Agalev afhangt, dan geven we het domein terug aan de passieve recreant, aan de wandelaar en de fietser die er kan genieten van de stilte, een schaars goed dat in het toekomstige attractiepark Puyenbroeck ver te zoeken zal zijn.

Vragen stellen we ons ook bij de voorgenomen peperdure investeringen in de streekhuizen voor de economie, een erfgoedcentrum in Ename en verblijfsaccommodatie en een manege aan de Boerenkreek. De Oost-Vlaming zal straks golf kunnen aanleren in Puyenbroeck en zal vervolgens ook kunnen leren paardrijden aan de Boerenkreek. Als de Oost-Vlaming dan kan paardrijden en met zijn golfstick zijn viervoeter bestijgt, dan is hij zelfs klaar voor een partijtje polo. En zal de provincie dan binnen enkele jaren op zoek gaan naar een geschikt terrein, ergens tussen Puyenbroeck en de Boerenkreek om de polosport mogelijk te maken en te democratiseren ?

Anderzijds zien we dat dringende renovatiewerken aan bijvoorbeeld het Caermersklooster (derde fase) en de Zwalmolen, geklasseerde monumenten die onze eigendom zijn, steeds maar worden uitgesteld. Dat is blijkbaar geen prioriteit !

Van een overheid mogen we verwachten dat ze als een goede huisvader beslissingen neemt en bij elke uitgave en investering, afweegt of dit een goede en gewenste uitgave is. In elk gezin moeten er ook constant beslissingen genomen worden en keuzes afgewogen worden, want het budget is beperkt. Wordt dit jaar het lekkende dak vernieuwd of kopen we een nieuwe wagen, want er is een nieuw model op de markt dat er wat beter uitziet ? Voor de provincie stelt zich dan de vraag of we een beschermd monument waarvan we de eigenaar zijn, verder laten verkrotten en vervallen, om een golfterrein en een manege aan te leggen, dan wel of we de wet naleven en het beschermde monument renoveren. De meerderheid van deze raad heeft blijkbaar een keuze gemaakt, wij zouden een andere keuze genomen hebben, maar dit is nu eenmaal politiek.

Er zijn ook positieve elementen in deze begroting waar te nemen. Zo zijn we gelukkig dat er meer geld wordt uitgetrokken voor fietspaden ten koste van de subsidiëring van gemeentelijke moerriolen en met bijvoorbeeld de aanleg van wachtbekkens.

HET FINANCIËEL BELEIDSPLAN 2003-2006: "ALLES MOET OP" – DE RESERVES WORDEN GEPLUNDERD

"Begroten is op alle domeinen vooruitzien", stelde de eerste gedeputeerde namens de deputatie en dus de meerderheid, maar we stellen ons de vraag of de bestendige deputatie wel haar bril op had toen zij vooruitkeek. Het zicht moet alleszins heel wazig zijn geweest ! Deze ontwerpbegroting is het bewijs dat er helemaal niet vooruit is gekeken. Tenzij de deputatie met "vooruitzien" bedoelt dat ze heeft nagedacht hoe ze al haar financiële reserves tegen 2006 volledig kan opboeren, want dan heeft ze inderdaad heel goed vooruitgezien en zit ze ook mooi op koers om deze doelstelling tegen 2006 te halen. Alles moet blijkbaar op tegen 2006, alle reserves zullen dan ook op zijn. Dit blijkt heel duidelijk uit het financieel beleidsplan 2003-2006.

De financiële toestand van de provincie zal er de komende jaren sterk op achteruit gaan. Deze negatieve evolutie is het gevolg van een onbesuisd en onverantwoord investeringsbeleid.

Dit blijkt uit diverse cijfers :

1. Het algemeen resultaat van het eigen dienstjaar wordt voor 2003 geraamd op - 30,9 miljoen EUR of 1,25 miljard BEF. Voor 2002 was dit tekort nog ongeveer de helft. In 2001 was het algemeen resultaat nog positief met een bonus van 23 miljoen EUR.
2. Wanneer we naar het boekhoudkundig resultaat kijken, zien we eenzelfde evolutie, maar nog veel duidelijker. De cijfers van 2000 tot 2006 zeggen genoeg. In 2000 bedroeg het boekhoudkundig resultaat nog 72,4 miljoen EUR (bijna 3 miljard BEF). De financiële toestand was dan ook heel rooskleurig. De prognose voor 2002 is 54 miljoen EUR (nog steeds ruim 2 miljard BEF). In 2006 bedraagt het nog amper 9 miljoen BEF. Dit wil zeggen, op zes jaar tijd evolueren we van een boekhoudkundig resultaat van 3 miljard BEF naar amper 9 miljoen BEF.
3. Dit wil ook zeggen dat we ons reservefonds volledig plunderen. In 2000 en 2001 stak er in ons reservefonds nog 15 miljoen EUR (of ruim 600 miljoen BEF). In 2006 blijft er nog 7 miljoen BEF.

Het is duidelijk, alles moet op. Dat de positieve resultaten van de vorige dienstjaren worden aangewend, is op zich geen probleem, maar dat ook het ganse reservefonds de komende jaren wordt opgeboerd, is voor Agalev onaanvaardbaar.

De komende jaren zullen de schulduitgaven jaarlijks stijgen door de vele investeringen, maar terzelfder tijd spreken we al onze reserves aan. Voor nieuwe initiatieven zal er vanaf 2004 nog nauwelijks ruimte zijn, tenzij de provincie haar belastingen nog eens zou verhogen. Een volgende coalitie zal met onbestaande reserves en een grote schuldenlast moeten starten.

DEBATTEN

PROVINCIE VERWAARLOOST HET PENSIOENFONDS

Ik heb het eerder al gehad over de onaanvaardbare verwaarlozing van tal van waardevolle monumenten waarvan we eigenaar zijn, maar ook aan de pensioenen van de ambtenaren wordt heel weinig aandacht besteed. In 2003 wordt het pensioenfonds met amper 2 miljoen EUR gespijsd. Dit betekent dat het pensioenfonds aan het inkrimpen is, want we zullen in 2003 voor ongeveer 5 miljoen EUR pensioenen moeten uitbetalen. Bovendien heeft het pensioenfonds in de eerste acht maanden van dit jaar een fors verlies geleden van ongeveer 5 miljoen EUR, dat is 5 % van de waarde ... Het bedrag van 2 miljoen EUR dat we volgend jaar in het pensioenfonds zullen stoppen, bedraagt dus nog niet eens de helft van wat we aan pensioenen zullen moeten uitkeren en compenseert nog niet voor de helft het verlies dat we de eerste acht maanden van dit jaar hebben geleden !

Dit is struisvogelpolitiek en getuigt van financiële onverantwoordelijkheid. De deputatie weet dat ze nu de opgebouwde reserves op pijl moet houden, door jaarlijks het fonds te spijsen. Maar daar heeft deze deputatie blijkbaar niet veel zin in. Nochtans is dit, gelet op de resultaten van het fonds, dringend en noodzakelijk. Collega Mendonck zal hierop dieper ingaan bij de artikelsgewijze bespreking.

BESLUIT

Ja, het zal misschien een magere troost zijn, maar onze gepensioneerde ambtenaren zullen op hun oude dag alleszins kunnen gaan golfen ... tegen democratische prijzen. Met dank aan deze meerderheid. De Agalev-fractie kan deze begroting onmogelijk goedkeuren, u zal het al begrepen hebben, want dit is een begroting van de grootheidswaanzin en de verspilling.
Dank u.

TOESPRAAK NAMENS DE SPIRIT-LEDEN

De heer voorzitter

Mevrouw Storms, toen ik een zeer jong advocaat was gedurende vele jaren, en dat is al vele jaren geleden, kreeg ik altijd het woord helemaal op het einde van de zitting. Iedereen was weg, de pers was weg, mijn cliënt was nog nauwelijks geïnteresseerd en de rechtbank bleef zelf nauwelijks. Maar toch nam ik op het einde van de zitting het woord en sprak ik nog even. Het is het voordeel van de jeugd om de moed te hebben in moeilijke omstandigheden om het woord te nemen namens de twee leden van de Spirit groep krijgt mevrouw Storms graag het woord en wie zo hoffelijk is om te blijven, is zo hoffelijk om goed te luisteren. Het zal daarmee ook het einde van onze vergadering zijn. U hebt van harte het woord Mevrouw Storms.

Mevrouw Storms

Dank u, Mijnheer de Voorzitter.
Als ik zie waar u nu staat, neem ik eigenlijk met zeer veel plezier als laatste en op dit late uur het woord.

De heer voorzitter

Dat is zeer vriendelijk dat u dat zegt.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
"Begrotingen zijn niet poëtisch, ze raken ons niet in ons diepste wezen, ze maken geen grote emoties in ons los". Zo hoorde ik vorige week, enigszins verontwaardigd, de eerste gedeputeerde de begrotingsbesprekingen inleiden.

Al zijn begrotingen op zich niet echt poëtisch, ze weken wel wat poëzie los, alvast toch bij de raadsleden, dat zullen de sectorale begrotingsbesprekingen ongetwijfeld bewijzen.

Politiek zonder emoties, dat is toch ondenkbaar ? Een beleid voeren en vertalen in begrotingen gebeurt door mensen en voor mensen. Een beleid zonder gevoel of poëzie, is geen beleid voor de mensen.

De politiek van de koele cijferaaars, van de technocraten, is niet de politiek die wij met Spirit willen voeren. Het bruto nationaal product (BNP) of het gemiddeld inkomen is voor ons niet de enige geluksbarometer. Het politiek project van Spirit gaat verder dan de loutere verhoging van de individuele levensstandaard. Het is gericht op de versterking van het sociaal weefsel, op de culturele ontplooiing van de samenleving, op het ontwikkelen van tolerantie en respect tussen de generaties en culturen.

De strijd tegen de verzuring, vóór de verzoeting van de samenleving, dat is de drijfveer van mijn collega Van Grembergen en mezelf om met Spirit verder aan politiek te doen.

Het voorbije jaar deed het kerntakendebat bij tijden de emoties hoog opslaan. Na grondige discussies in diverse fora zijn de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, de Vereniging van Vlaamse Provincies en van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten het eens geraakt over het gewenste profiel van de drie overheidsniveaus in Vlaanderen. Het provinciale niveau werd gedefinieerd als het niveau dat de beleidskeuzen moet maken die niet gemaakt kunnen worden op lokaal niveau doordat zij de belangen van dat niveau te boven gaan en die evenmin zodanig algemeen zijn dat zij de belangen van de gehele gemeenschap dermate raken dat een centrale beslissingsbevoegdheid wenselijk is. De provincie behartigt de bovenlokale besluitvorming en kan ondersteunend zijn naar het lokale niveau toe. De provincie wordt omschreven als een compromisschaal. De consensusnota vervolgt : "zodoende dient het 'provinciaal belang' dat berust op het administratieve territorium van een provinciebestuur te vervallen en een mogelijkheid voorzien te worden waarbij het Vlaams parlement voor bepaalde taken de provincies kan uitsluiten". Meteen maakte dit akkoord een einde aan de discussie over de open of gesloten taakstelling van de provincie.

Het kerntakendebat heeft zelfs de vijf provincieraadsvoorzitters niet onberoerd gelaten. Uit hoofde van hun voorzitterschap voelden zij zich blijkbaar genoodzaakt een pleidooi te houden voor het primaat van het politieke en verdedigden zij duidelijke standpunten over het profiel van de provincie en de functie van de gouverneur.

De bestendige deputatie heeft steeds de indruk gegeven zich in het kerntakendebat afzijdig te houden. Inderdaad, ook dit jaar verklaarde de deputatie in het ontwerp van de begroting 2003 geen rekening te houden met de mogelijke resultaten van het kerntakendebat. Maar deze stelregel geldt blijkbaar enkel wanneer het in haar kraam past. Dat bewijst althans het voornemen van de deputatie om, zonder de eindresultaten van het kerntakendebat af te wachten, in Aalst de Nationale Bank aan te kopen en in te richten als streekhuis. Tegenover haar enthousiasme om de sociaal-economische streekontwikkeling en de taken in verband met de eindverwerking van huishoudelijk afval op te nemen als nieuwe beleidsuitdagingen van het kerntakendebat, staat haar stugge standpunt inzake provinciewegen. De provincie Oost-Vlaanderen wil als enige provincie haar provinciewegen behouden. Hierover rept ze met geen woord. Ook geen woord over de repercussies van het kerntakendebat op de samenwerking met de Chinese provincie Hebei. De deputatie houdt enkel rekening met het kerntakendebat wanneer het haar goed uitkomt. Wij vragen een meer consequente houding van de deputatie.

Nu het profiel van de drie bestuursniveaus in Vlaanderen duidelijk afgelijnd is, kan dit enkel maar een troef zijn voor de provincie. Zij kan zich met duidelijke boodschappen richten tot de Oost-Vlaamse inwoners, bedrijven en verenigingen. De Nieuwsbrief die het provinciebestuur in januari van dit jaar uitgaf, blonk niet echt uit door duidelijke boodschappen, de verstrekte informatie was te algemeen en te weinigzeggend. In het globale communicatiebeleid heeft een dergelijke Nieuwsbrief geen enkele meerwaarde. Waar de deputatie vorig jaar nog negatief reageerde op mijn voorstel om de sectorale tijdschriften in één tijdschrift te bundelen, ben ik verheugd te vernemen dat ze dit in 2003 toch van plan is. Na twee studies over het communicatiebeleid van de provincie is dit eindelijk een stap in de goede richting. De provincie moet ervoor zorgen dat de informatie tot bij de burgers geraakt en hen ook blijft. Daarom wil Spirit nog een stap verder gaan en stelt zij voor de jaarlijkse nieuwsbrief af te schaffen wegens absolute non-communicatie en met één geïntegreerd tijdschrift, gratis bedeed in alle brievenbussen van Oost-Vlaanderen, de Oost-Vlaming te informeren over concrete projecten, concrete subsidiemogelijkheden, concrete beleidsdaden, en dit in duidelijke bewoordingen. Dit tijdschrift mag niet, zoals nu maar al te vaak het geval is, dienen als promotieblad van de gedeputeerden. Provinciale middelen kunnen niet aangewend worden om naast de kwakende kikkers van Puyenbroeck een foto van

DEBATTEN

een breedlachende gedeputeerde te laten prijken of om in het weinig dynamisch jaaroverzicht van de provincie op AVS alle gedeputeerden een uitgebreid forum te geven.

Daarom pleiten we voor het invoeren van een deontologische code die duidelijk bepaalt wanneer het geoorloofd is dat gedeputeerden in beeld komen via communicatiekanalen die met provinciale gelden worden gefinancierd. Dit moet zowel gelden voor de tijdschriften en folders als voor de spots en kortfilms op de regionale televisie.

Ook dit jaar vertrekken wij van het motto dat de provincieraad als democratisch verkozen orgaan moet uitgroeien tot een forum voor een volwaardig politiek debat op streekniveau. Het in voorbereiding zijnde provinciedecreet zal ongetwijfeld het politieke gewicht van de provincieraad verhogen. Spirit pleit voor het invoeren van een cumulverbod tussen een uitvoerend gemeentelijke mandaat (burgemeester of schepenen) en het mandaat van gedeputeerde en provincieraadslid. Slechts bij een decumul kan een provincieraadslid zich ten volle voor zijn provinciaal mandaat inzetten en het belang van de provincie behartigen, niet dat van zijn gemeente. Slechts dan kan de provincieraad ten volle zijn controlefunctie ten aanzien van de bestendige deputatie uitoefenen. Dat deze raad weinig respect voor zichzelf heeft, heeft reeds vele malen de quasi lege raadszaal tegen het einde van de zitting bewezen. Dat wij als raad niet bevoegd zijn om het provinciedecreet goed te keuren, kan niet als drogreden worden aanvaard om geen werk te maken van decumul. Spirit roept dan ook alle burgemeesters en schepenen in deze raad op om ontslag te nemen en zich te laten opvolgen.

De ontwerpbegroting voor 2003 beschouwen wij als de beleidsintenties van de deputatie. Of deze intenties effectief in beleidsdaden worden omgezet, zullen wij in de loop van het jaar pas merken. We hebben immers al ervaren dat van sommige beleidsintenties niets in huis komt en dat andere beleidsdaden niet grondig genoeg zijn voorbereid.

Wij zullen alle beleidsintenties op het ogenblik dat ze effectief in voorstellen aan de raad worden voorgelegd, kritisch toetsen aan een aantal uitgangspunten :

- behoort de maatregel tot de kerntaken van de provincie ?
- getuigt de maatregel van een goed bestuur en een lange termijn visie ?
- is er een zicht op het totale kostenplaatje van de maatregel ?
- past de maatregel binnen de politieke visie van Spirit ?

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De uitkomst van de begrotingsbesprekingen ligt nu al vast. De meerderheid zal, soms om de lieve vrede te bewaren, alles wat haar wordt voorgelegd, goedkeuren. De oppositie zal tegen de ontwerpbegroting stemmen.

Spirit zal het komende jaar op haar eigen manier aan het debat in deze raad bijdragen : wij zullen op gefundeerde wijze oppositie voeren en om onze eigen politieke visie te vertalen, voorstellen formuleren en interpellaties houden. Kortom, Spirit zal met een open geest aan politiek doen.

Dank u.

EINDE VAN DE ZITTING